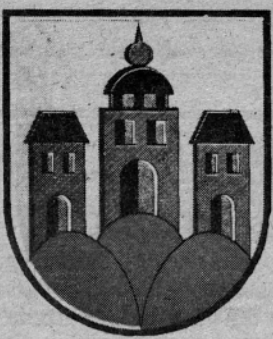

REČICA OB SAVINJI

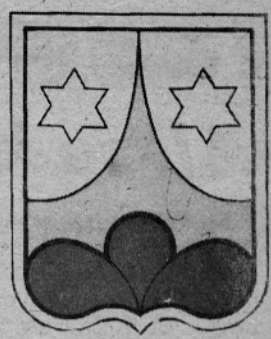
MOZIRJE

Savinjske

NOVICE

Leto XVII
Številka 10
Oktober 1987Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Približuje se odločitev
o četrtem samopriskevku

Prihodno pomlad bo že 15 let, odkar so se občani naše občine odločili za uvedbo samopriskevka. Razmere so narekovale, da le s strnitvijo vseh sil dosežemo napredek in zmanjšamo razkorak zaostanka za razvitejšimi občinami v naši republici. To pa lahko dosežemo, še potrka na zavest našega človeka, ki se je v preteklosti prav v solidarnosti do sočloveka v stiski ali pa takrat, ko je šlo za napredek njegovega kraja, že tolikokrat izkazal. Koliko odprtih zadev smo imeli, ki jih je bilo nujno potrebno razrešiti: stare dotrajane šolske zgradbe, utesnjeni zdravstveni domovi, prašne ceste, omejene možnosti sprejemanja TV programa, slabe veze na področju telefonije, neurejena pokopališča in mrliške vežice, problem odlagališča smeti in drugo. Mnogo pa je še prisotnih številnih večjih in manjših nerazrešenih problemov v vsaki krajevni skupnosti in njenih zaselkih.

Ko ocenjujemo dosedanjih petnajst let, ko iz svojih OD izdajamo 1,8% za razreševanje skupnih potreb v naši občini, moramo priznati, da smo v tem času ogromno napravili, naredili velik premik naprej in odpravili prenekotere probleme, ki so se nam zdeli nerešljivi. Za vsakega posameznika je ta znesek, ki ga odvajajo simbolični prispevek, kaj pa pomeni to, če vsa ta sredstva združimo in jih pametno uporabimo za razreševanje naših skupnih potreb, nam dokazujejo številni objekti po krajevni skupnosti v naši občini. Zato gre zahvala delovnim ljudem naše doline, ki so vsa ta leta bili pripravljivi vlagati del svojih sredstev za skupne potrebe, kar nam je vsem v prid.

Razvoj naše družbenopolitične skupnosti še vedno zaostaja za razvitejšimi sredinami. Čeprav smo v zadnjem obdobju posebno na področju gospodarstva napravili premike, ki vlivajo večji optimizem, se s tem ne smemo uspravati.

Na pomladanskih obiskih po vseh desetih krajevni skupnostih smo precej časa odmerili prav pripravi na referendum za četrty samopriskevku za obdobje 1988—1993. Povsod so si bili enotni v tem, da bomo brez tega še bolj zaostali za razvojem, da bo delo krajevni skupnosti, ki še do danes nimajo sistemsko razrešene finančiranja, še bolj zamrlo in bodo številni problemi ostali še dolgo nerealizirani. Zavedamo se, da čas, ko gremo v priprave za izvedbo referenduma, ni najugodnejši, saj preko sredstev javnega obveščanja stalno poslušamo vesti, ki ne vplivajo vzpodbujajoče na razpoloženje. Izogniti se moramo temu pesimizmu in raje posnemati tiste občine, kjer je referendum kljub težkim razmeram uspel. Prav gotovo so razmere zaradi zaostrenih pogojev gospodarjenja, naraščajoče nebrzdane inflacije in številnih obveznosti, ki bremenijo standard občanov, slabše kot so bile v obdobju prvih treh referendumov. Pred očmi moramo imeti našo dolino ter njen napredek tako v družbenem kot v zasebnem standardu, ki smo ga v zadnjem obdobju dosegli. Če ne želimo, da nas ne bo čas povozil, ne smemo obstati na mestu. Pripravljenost na solidarnost naših ljudi je doslej bila vedno prisotna in upam, da tudi prihodnje leto ne bo odpovedala. Kar bomo zgradili s skupnimi sredstvi, bo v tej dolini tudi ostalo in bo v korist vsem občanom. Tisti, ki delajo v svetih,

skupščinah in organizacijah v krajevni skupnosti so se že v marcu izrekli za to, da gremo v nov samopriskevku, če želimo še naprej po poti napredka in razvoja. Pripraviti bo potrebno programe, ki bodo takšni, da se bodo v njih videle vse krajevne skupnosti ter da bodo zanje tudi sprejemljivi, dosedanja procent delitve med skupnim programom in programom krajevni skupnosti, ki je bil doslej 50:50 bo moral biti v naslednjem samopriskevku precej večji v korist KS. Pri tem ne bomo smeli pozabiti na solidarnost razvitejših KS do manj razvitih ter večjih do manjših. Interesi krajanov so različni. Imejmo posluh za solidarnost. Če sosedu morda manjka še to, kar smo mi dobili v času prejšnjega samopriskevka, ne pozabimo, da je bil takrat on solidaren v našo korist.

Če analiziramo številne zahteve, želje in potrebe krajanov iz vseh desetih KS naše občine, se moramo zavedati, da bo potrebno to spraviti v realne okvire in oceniti, kaj smo sposobni od tega tudi realizirati in v kakšnem času. Kako smo pripravljivi za realizacijo zastavljenih ciljev kot posamezniki tudi žrtvovati. Ob morebitnem neuspehu referenduma bomo še bolj zaostali za razvitejšimi. Prav je, da v pripravah na referendum po vseh KS temeljito pretrremo obdobje petnajstih let, kaj je od 1973 do danes dobila vsaka KS. Kako smo referendumska sredstva oplenitili in trošili? Rado se dogaja, da tisto, kar smo dobili, preradi pozabimo, vidimo pa samo to, česar še nimamo. Večino zbranih sredstev bo prav gotovo šlo v posamezno krajevno skupnost. Ali bo razmerje 70:30 ali celo manjše, bomo odločali na javnih razpravah na zborih občanov po predhodnih variantnih predlogih programa, ki ga bo pripravil izvršni svet SO Mozirje in bo moral dobiti podporo v družbenopolitičnih organizacijah.

Upam, da boste tudi zdaj izkazali svojo pripravljenost za solidarnost in ne boste pustili ob strani tistih aktivistov po krajevni skupnostih, ki svojo energijo in čas trošijo za napredek svoje KS, saj delajo vse na prostovoljni osnovi, ki vlečejo voz napredka marsikdaj za ceno lastnih odrekov. Le s skupnimi močmi bomo dosegli zaželene cilje. Zapiranje za lastne plotove nam lahko le škodi in nas še bolj razdvoji.

ZDRAVKO NOVAK

SN objavljajo

O odlaganju radioaktivnih odpadkov
Pojasnilo inštituta Jožef ŠtefanAli so kmetje v neenakopravnem položaju?
Delegatsko vprašanje Jožeta Bidra in odgovori nanjBrezposelnost se ne povečuje
Zapis o uresničevanju kadrovske politikePosledice požara odpravljene
Sanacija Iverne je v tekuGolte čakajo samo še na sneg
Kaj lahko smučarji letos pričakujejo na Golteh?Ljubenski skakalci tretji v Sloveniji
Odmeven uspeh mladih skakalcevZa naslednjo številko pripravljamo
Bo Pavličevno sedlo končno odprto?

Zapis o 22 letnih pogajanjih za odprtje mejnega prehoda in o današnjih realnih možnostih za rešitev tega problema

Predsednik SO Mozirje Anton Boršnak predaja spominsko darilo Albinu Vipotniku — Strgarju, ki je praznoval 80-letnico. Albin Vipotnik-Strgar, ki je častni občan občine Mozirje, je bil organizator odpora med NOB v naši dolini. Srečanja v Šmihelu so se udeležili tudi nekateri nekdanji soborci, kakor tudi predstavniki družbeno-političnega življenja naše občine.

Alkoholizem naš vsakdanji

Zadnja seja predsedstva OK SZDL Mozirje je bila skoraj v celoti posvečena alkoholizmu, narkomaniji in drugim oblikam zasvojenosti. Da bi člani predsedstva dobili čim bolj izčrpno sliko o stanju v naši občini, so na sestanku sodelovali tudi dr. Maksimilijan Bergant, specialist nevropsihiatra, dr. Franc Širko iz Mozirja in psihologinja Marjana Fale. Dr. Bergant je zelo natančno orisal stanje pri nas, saj je tudi vodja kluba zdravljenih alkoholikov v mozirski občini.

Na našem področju je seveda največ zasvojenosti z alkoholom, čeprav si nihče ne dela utvar, da se tu in tam ne pokadi kakšna cigareta mehke droge. Zasvojenosti z trdimi drogami nimamo evidentirane.

Sicer pa je dr. Bergant posebej naglasil, da imamo fantastične programe za boj proti alkoholizmu, ki pa, kakor je pri nas v navadi, ostajajo le na papirju. Skoraj vse akcije, posebej preventivne, se v zadnjih letih razblinjajo. V mnogočem je razlog tudi ta, da jih vodijo ljudje, ki se sicer obnašajo ravno nasprotno, kot pa razglašajo. Nihče ne more pričakovati pozitivnega rezultata od predavanja o škodljivosti alkohola in nikotina, če si predavatelj deset minut po predavanju slastno prižge cigareto.

Spregovorili so tudi o delu kluba zdravljenih alkoholikov. Dr. Bergant ga ocenjuje za enega najboljših v Sloveniji. Razlog je najbrž ta, da so člani kluba med seboj mnogo bolj povezani, kot pa v drugih okoljih.

V tem trenutku je v naši občini okoli 800 alkoholikov, kar predstavlja 5% prebivalstva. Število alkoholikov pa seveda narašča. Najhuje se to odraža v prometu. V letošnjem letu je število prometnih nesreč, ki so posledica alkohola, zelo naraslo. Naraslo je tudi število smrtnih žrtev. Prav tako se ne zmanjšuje število samomorov. Med samomorilci pa je 80% alkoholikov.

Ne raste pa samo število prometnih nesreč in samomorov. Raste tudi število gostiln, raste tudi število vesel in najrazlične-

jših turističnih prireditev, kjer se spijejo ogromne količine alkohola. Raste tudi število mladih, ki te prireditve obiskujejo. Pa največkrat ne zato, ker bi jih zanimala etnografska sporočila takih prireditev. Vedno več je tudi društev, ki si samo z veseljem lahko zagotovijo sredstva za svoje delo.

Seveda pa ne velja zaradi takega stanja vreči puško v koruzo. Strokovnjaki zagotavljajo, da je borba proti vsem vrstam zasvojenosti mogoča. Še posebej tam, kjer obstaja visoka stopnja kulturne zavesti.

Več bo treba vzgajati naše najmlajše. Zato je dr. Bergant pripravljen priti v naše vrte in šole, da bi se že najmlajši spoznali z nevarnostmi, ki jih čakajo v življenju.

RAJKO PINTAR

Srečanje koroških partizanov

Vsakoletno srečanje koroških partizanov v Solčavi je imelo letos še poseben pomen. Minilo je namreč natančno 45 let od prvih zametkov partizanstva na Solčavskem, ki se je v poznejših letih razraslo v neuničljivo silo upora proti okupatorju. In za to priložnost se je v soboto 26. septembra zbralo v Solčavi poleg številnih domačinov tudi 150 koroških borcev. Dvorana v družbenem domu je bila kar pretesna za tolikšno množico iz vseh krajev Slovenije. Domačini so pripravili gostom prisrčen kulturni program, v katerem so nastopili cici-bani, pionirji in ženski pevski zbor delavk Iskra Feriti iz Solčave.

Predsednik področnega odbora koroških partizanov Rudi Bajc je v svojem uvodnem govoru nazorno orisal dogodke v tistem usodnem času: »Letos, 19. avgusta, je minilo 45 let, ko so se prvič oglašili partizani v Logarski dolini. To so bili borci Simonovega bataljona Druge grupe odredov, ki se je prebil preko Save in Kamniških planin v Logarsko dolino in Matkov kot. Takrat sta se pridružila partizanom prva solčavska domačina Herle Ivanka in Jože. Z odhodom Herleta v partizane, so se vzpostavile predvsem v višinskih predelih Solčave prve ilegalne zveze med zanesljivimi kmeti in partizani. Politični delavci so beležili vidne uspehe pri pridobivanju simpatizerjev in vedno več je bilo domačinov, ki so se odločili za sodelovanje in vstop med partizane. Vse to pa ni bilo po-

volji Nemcem in nemškutarjem. Prišlo je do aretacij, izseljevanja pa tudi do streljanja nedolžnih žrtev. To nasilje pa ni moglo odvrti Solčavane od sodelovanja s partizani. Nasprotno, iz dneva v dan je raslo število simpatizerjev in borcev.«

V nadaljevanju svojega govora je tovariš Bajc podrobno orisal izredno uspešen prvi napad na Solčavo, ki ga je 15. decembra 1942 izvedlo 22 partizanov. Od tega dne dalje v Solčavi ni bilo več nemške postojanke. In, ko je na koncu svojega govora poudaril človeške vrline, pogum, odrekovanja ter velike življenjske in materialne žrtve, ki so domačine na Solčavskem in partizane vse bolj povezovala, je tovariš Bajc dejal:

»Mi vsi, ki smo se tod okrog borili in še živčiči krajani vemo, kako močno, pristno, tovariško in usodno smo bili povezani med seboj. Brez vas Solčavanov in vaših toplih domačin na teh tleh naša NOB ne bi nikdar žela takšnih uspehov, kot jih v resnici je, niti konca vojne ne bi končali tako uspešno, kot smo jo.«

Takšne vezi so torej povezovala Solčavane in njihove koroške partizane. Ta plemenita bratovščina pa se je ohranila do današnjih dni, kar je bilo očitno tudi na tovariškem srečanju, ki je sledilo kulturnemu programu. Domačini in nekdanji borci so imeli priložnost izmenjati lepe pa tudi žalostne spomine na tista usodna vojna leta.

VLADO MIKLAVC

O odlaganju
radioaktivnih
odpadkov

V dnevniku DELO z dne 3. avgusta 1983 je bilo v članku pod naslovom »DOLGA POT DO ODLAGALIŠČA« zapisano, da je med potencialnimi možnimi lokacijami za odlaganje radioaktivnih odpadkov tudi območje Zgornje Savinjske doline. V nadaljevanju članka je bilo še navedeno, da lahko vsak, ki je zainteresiran dobi informacijo pri Inštitutu Jožefa Štefana skupini SEPO.

V Izvršnem svetu smo po ugotovitvi, da v občini ni bil nihče seznanjen, da so bile na našem območju kakršnekoli raziskave za lokacijo radioaktivnih odpadkov, naslovili na Inštitut Jožef Štefan pismeno vprašanje. Zahtevali smo odgovor, katere so predvidene lokacije na območju občine Mozirje in kakšni so kriteriji za izbiro lokacije radioaktivnih odpadkov. Na našo zahtevo smo dne 1. 10. 1987 prejeli odgovor naslednje vsebine: PREPIS:

V letu 1986 je bila na osnovi razpoložljivih podatkov (predvsem ustrezne tematske karte) opravljena identifikacija območij v SR Sloveniji, ki bi bila geološko (povdarek na stabilnosti in vodonepropustnosti) sprejemljiva za odlaganje radioaktivnih odpadkov (prostorske danosti, varnost, minimalni vplivi na okolje, širša družbena in lokalna sprejemljivost itd.). Ta postopek je dolgotrajen, strokovno mora biti temeljit, začel pa se bo z oktobrom 1987 (opredeljevanje in vrednotenje kriterijev za izbor lokacije).

Po dogovoru z IS SRS bo Skupina SEPO v letu 1987—1988 izdelala metodo, po kateri bodo potekale raziskave in analize (viri in nastajanje odpadkov, obdelava ter priprava za skladiščenje in odlaganje, lokacijske možnosti za odlagališče, transport, korozijski procesi in posledice, ukrepi varstva okolja, analiza varnosti, vplivi na okolje itd.). Te raziskave in analize naj bi opravile posamezne strokovno usposobljene in pristojne organizacije oziroma institucije (v in po letu 1988), rezultate in ugotovitve pa bo SEPO ocenjeval.

Delo bo javno. Celovito in sprotno obveščanje javnosti je naloga IS SRS, Nuklearne elektrarne Krško in EGS.

SEPO — Skupina za oceno posegov v okolje
v. d. vodja
Mgr. Svetozar Polič, l. r.
DIREKTOR
prof. dr. Tomaž KALIN, l. r.

Na Izvršni svet bo že do sedaj posamezniki in organizacije postavljali vprašanja, kaj vemo o celotni zadevi zato smo določili, da z prepisom uradnega odgovora pristojne institucije je seznanimo občane preko občinskega glasila.

Z vsebino odgovora smo seznanili tudi Občinsko konferenco SZDL, občinsko konferenco ZSMS, delegacijo zbor občin skupščine SRS in komisijo za varstvo okolja pri Komiteju za družbenoekonomske razvoj in urejanje prostora.

Izvršni svet bo tudi v bodoče informiral občane o nadaljnjem postopku in se vključeval v okviru svojih zadolžitvev in pooblastil s ciljem varovanja okolja.

REZIKA PLAZNI

Ali so kmetje v neenakopravnem položaju?

Na skupnem zasedanju vseh treh zborov Skupščine občine Mozirje 29. 7. 1987 je pod točko delegatska vprašanja in odgovori delegat KS Rečica tov. BIDER Jože izpostavil naslednje:

Zaposleni delavci in upokojenci imajo redne mesečne prejemke, kmetje pa so tudi tu v slabšem položaju. Gozdno gospodarstvo plača oddani les šele v 2—3 mesecih, če pa kmet vzame akontacijo za oddani les, mora plačati obresti kot za kredit.

Rok plačila akontacij za davke in druge dajatve bi moral biti 45 dni, ker pa akontacij nikoli ne dobimo pravočasno je ta rok ponavadi zelo kratak, tudi samo 7 dni in če v tem roku ne plačamo, se zaračunavajo visoke obresti.

Zahteval je, da se to vprašanje razreši in vzpostavi enakopraven položaj ter uskladitev med kmetovimi prejemki in obveznostmi.

Zahteval je tudi objavo v Savinjskih novicah.

Vprašanje smo posredovali Upravi za družbene prihodke občine Mozirje in Gozdnemu gospodarstvu Nazarje — Temeljne organizacije kooperantov s prošnjo, da nam posredujejo svoja stališča in predloge ter možnosti razreševanja teh problemov.

Odgovor Uprave za družbene prihodke občine Mozirje:

Zakon o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 32/85) v 203. členu določa: »Davki, ki se odmerjajo od letnih osnov v letnem pavšalnem znesku, se plačujejo v enakih trimesečnih obrokih, ki zapadejo v plačilo vsakega prvega v trimesečju, plačani pa morajo biti v petinštridesetih dneh po zapadlosti.«

Za hitrejši razvoj manj razvitih

Skupščina občine Mozirje je razpravljala o možnostih vlaganja v manj razviti in obmejni krajevni skupnosti Luče in Solčava. Kdaj se neko območje smatra za manj razvito? Kriteriji so zelo zanimivi. Delež predšolskih otrok v vrtcih ne sme presegati 50% povprečja v SRS, prav tako je v deležem študentov, pa tudi število zdravnikov na 10 000 prebivalcev ne sme presegati povprečja v SRS. So pa seveda še drugi kriteriji, kot npr. stopnja razvitosti proizvodnih sil itd.

Delovne organizacije, ki vlagajo v manj razviti in obmejni krajevni skupnosti Luče in Solčava, lahko koristijo 50% olajšavo glede na investicijski vložek pri združevanju sredstev za hitrejši razvoj manj razvitih v SFRJ. Predvidoma bo možno to olajšavo koristiti do leta 1990.

Za razvoj gospodarske infrastrukture v manj razvitih krajevnih skupnostih so zadolžene tudi ustrezne interesne skupnosti na republiški ravni. V ta razvoj se še najbolj vključujeta elektro in vodno gospodarstvo pa tudi PTT. Manj pa smo lahko zadovoljni z vključevanjem cestnega gospodarstva.

V lanskem letu so vlagale v hitrejši razvoj Luč in Solčave naslednje delovne organizacije in institucije: Elkroj Mozirje, Turist Nazarje, GG TOZD Luče, TOK Nazarje, Cinkarna Celje, Elektro Celje, OVS Celje, SIS GKG Mozirje, Stanovanjska skupnost Mozirje in Izletnik Celje. Skupaj so vložili 334 milijonov din. Olajšave je koristil samo Elkroj.

V letošnjem letu so napovedale vlaganja v manj razviti krajevni skupnosti naslednje delovne organizacije:

1. GG Nazarje — priprava projektne dokumentacije in izgradnja gozdnih cest — 171.331.420 din
2. ZKZ Mozirje — študija upravičenosti predelave mleka — 2.290.000 din — načrti za prenavo zadržnega doma — 6.750.000 din — načrti za kmečki turizem (5 kmetij) — 5.000.000 din

Davčni zavezanec je tako dolžan svojo letno davčno obveznost poravnati v štirih letnih obrokih z rokom plačila na dan 15. februar, 15. maj, 15. avgust in 15. november.

Zavezanec se letna obveznost odmeri z odločbo, plačila pa se porazdeljujejo na štiri akontacije ob rokih plačila, katerih zneske na položnicah dostavimo zavezanec. Poudarjam, da zakon o davkih občanov nič ne govori o položnicah niti o rokih dostave akontacij, čeprav pa praksa dokazuje, da brez redne dostave položnic sistem ne bi deloval. Položnice se dostavljajo od 45 do 30 dni pred rokom plačila po pošti, kjer pa so na voljo kurirji, pa jo dostavijo le-ti.

Vrsto let pa v mesecu juliju izdamo s pomočjo računalniške obdelave tudi odmerno odločbo, ki jo skupaj s III. akontacijo dostavimo zavezanec.

Odlombe se izdelujejo na AOP centru občine Celje, enotno za celjsko regijo in zaradi množice podatkov pozno dospejo in tako smo jih v letošnjem letu razposlali med zavezanca šele 30. 7. 1987. Vročitev določbe pa ne vpliva na rok plačila akontacij, ki je razvidno tudi iz prejšnjih navedb.

V odmeri obveznosti od dohodka iz kmetijske dejavnosti predstavljajo davki samo 9,3%, ostalo so prispevki za zdravstveno in pokojninsko zavarovanje lastnika kmetije in njegovih družinskih članov, ki so zavarovani na podlagi opravljanja kmetijske dejavnosti.

Zato sprotne in pravočasne poravnave obveznosti, ki zagotavlja socialno varnost delavca na

kmetiji mora biti tudi v interesu občana, ki opravlja zahtevno delo kmetovalca za veliko množnostjo boleznih in nesreč pri delu.

Odgovor GG Nazarje — Temeljne organizacije kooperantov:

1. Odkup gozdnih-lesnih sortimentov vrši TOK Gozdarstvo Nazarje od 1. do 31. v tekočem mesecu, kar pomeni mesečni obračun lesa. Podatki se nato obdelajo na terminalu do 10. v naslednjem mesecu, do 20. se izvrši kontrola obračunov po enotah. Obračuni za les se oddajo kredit-

Da bi še bolj razjasnili problematiko delegatskega vprašanja, je predsednik Skupščine občine Mozirje Anton Boršnak povabil na razgovor odgovorne predstavnike Gozdnega gospodarstva Nazarje, ZKZ Mozirje in Uprave za družbene prihodke občine Mozirje. Vsi povabljeni so se pogovora udeležili. Poleg navedb, ki jih vsebujejo že pisni odgovori, so udeleženci razgovora ugotovili naslednje:

— obračun oddanega lesa in mleka, ki se opravlja mesečno, je v veljavi v vsej Sloveniji in so temu prilagojene računalniške obdelave in jemanje mlečnih vzorcev. Vsak obračun na krajše obdobje bi pomenil bistveno več režijskega dela, dodatne stroške za drage računalniške obdelave, pri oddaji mleka pa jemanje večjega števila vzorcev, katerih analiza so tudi zelo drage. Predstavnik ZKZ je še opozoril, da gre za mesečni obračun samo pri oddaji mleka, medtem ko npr. za oddano živino prejme kmet plačilo v roku 10—15 dni.

Predstavnica UDP je prevzela obvezo, da bodo od 1. 1. 1988 dalje dostavljali položnice vnaprej skupaj za I. in II. akontacijo in po odmerni odločbi III. in IV. akontacijo, tako da bodo kmetom njihove obremenitve prej znane.

Vsi prisotni pa so bili mnenja, da niti roki plačila oddanih tržnih viškov, niti roki v katerih kmetje prejmejo položnice za plačilo akontacij, niso največji problem. Problem so nesorazmerja med obremenitvami, ki se povečujejo v okviru inflacijskih gibanj in cenami kmetijskih pridelkov in lesa, ki naraščajo bistveno počasneje ter zamudne obresti za nepravčasno poravnane družbene obveznosti. To pa so vprašanja splošne ekonomske politike, ki jih v občini žal ne moremo razrešiti.

no hranilni službi do 25. v mesecu. Od 30. dalje pa HKS že vpisuje zneske od prodanega lesa na hranilne knjige. Iz navedenih podatkov sledi, da je kmet lastnik lesa, ki je oddal les 1. v mesecu prejel plačilo za les v roku največ 60

Še je čas za ozimnico

Jesen je čas za nabavo ozimnice. V današnjem času pa nakup ozimnice ni več tako majhen izdelek, še posebej za družine z nižjimi osebnimi dohodki. Kar precej ljudi pa ne ve, da je možno dobiti za nakup ozimnice tudi kredit. Kredit se lahko koristi tudi za nakup premoga. Višina kredita znaša 180.000 din, vrnete pa ga v desetih mesecih z 87,25 odstotnimi obrestmi. Za kredit je veliko zanimanje, možno pa ga bo dobiti do konca novembra. V mozirski ljubljanski banki so do sedaj odobrili 85 takih kreditov.

V naših trgovskih organizacijah pa so nam povedali, da prodaja ozimnice kar dobro teče. Daleč največje povpraševanje je po premogu, zatem po jabolkah, manj pa po zelju, čebuli in krompirju.

V mnogih delovnih organizacijah v naši občini so sindikalne organizacije tudi letos poskrbele za cenejši nakup jabolk. Tudi v delovnih organizacijah obstaja možnost obročnega odplačevanja.

RAJKO PINTAR

1. samoprispevek (1973 — 1978) v besedi in sliki

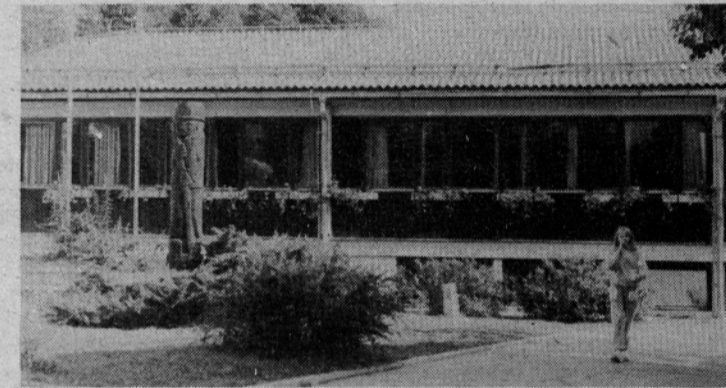
Prvi samoprispevek je bil uveden leta 1973 za izključno reševanje problemov šolstva in otroškega varstva v občini. Viri združevanja sredstev so bili naslednji (združene vsote so težko primerljive z današnjimi cenami, zato navajamo procentualno razdelitev sredstev):

— 4% od KD iz kmetijstva	4%
— 3% od davčne osnove obrti	6%
— 1,8% iz BOD zaposlenih in 1,5% od pokojnin	49,5%
— prispevki skupnosti otroškega varstva	7,5%
— prispevki iz proračuna občine	5,4%
— prispevki delovnih organizacij (prostovoljni prisp.)	26%
— obresti od začasnih posojenih sredstev	1,6%

S sredstvi I. samoprispevka in najetih posojil so bili zgrajeni naslednji vzgojno-izobraževalni objekti:

ŠOLA NA REČICI OB SAVINJI
Današnja vrednost takratne investicije bi znašala 175 milijonov din.

ŠOLA NA LJUBNEM OB SAVINJI
Današnja vrednost takratne investicije bi znašala 1 milijardo 380 milijonov din.

ŠOLA V LUČAH OB SAVINJI
Današnja vrednost takratne investicije bi znašala 1 milijardo 800 milijonov din.

ŠOLA V GORNJEM GRADU — 1. faza
Današnja vrednost takratne investicije bi znašala 820 milijonov din.

Višji otroški dodatki

Zaradi vse večje rasti življenjskih stroškov so na Občinski skupnosti otroškega varstva in socialnega skrbstva s 1. oktobrom povečali vse vrste socialno-varstvenih pomoči. Te so se povečale za 40 odstotkov.

Družbene pomoči otrokom (otroški dodatki) bodo tako poprečno znašali 18.500 din na otroka, kar je 91,6 odstotka več kot lani. Najnižji možni otroški dodatek bo znašal 4800 din, najvišji pa 36.000 din. Če pa je otrok v vrtcu ali če živi v posebno slabih socialnih razmerah, pa je lahko pomoč še višja.

Otroške dodatke trenutno prejema v naši občini okoli 740 otrok. To število je že nekaj časa nespremenjeno in je bistveno manjše kot pred tremi leti, ko je bilo upravičencev preko tisoč.

S 1. oktobrom so se povečale tudi družbeno denarne pomoči kot edinega vira sredstev za preživljanje. Ta pomoč sedaj znaša 103.292 din.

Od 1. septembra pa bodo tudi rejnice prejemale višje rejnine. Za otroka do 12. meseca starosti znaša sedaj 115.621 din, za otroka v starosti od enega do šestega leta 88.939 din, za osnovnošolskega otroka 106.727 din, za otroka starega nad 14 let pa 133.409 din. Ti zneski predstavljajo povračilo za materialne stroške, rejnice pa bodo prejemale tudi plačilo za delo rejnice, kakor tudi dodatke zaradi večje zahtevnosti dela z vzgojo in oskrbo.

RAJKO PINTAR

Brezposelnost se ne povečuje

Na občinski skupnosti za zaposlovanje so pripravili poročilo o zaposlovanju v naši občini v prvih osmih mesecih letošnjega leta. Znova so ugotovili, da so kadrovske načrte naših delovnih organizacij narejeni na osnovi idealnih pogojev razvoja. Ker pa te ni, so takšni plani vprašljivi in tudi težko uresničljivi. Tudi podatki za prvih osem mesecev tega leta potrjujejo gornjo tezo. Na skupnosti menijo, da bo v zadnjih štirih mesecih v precejšnjem številu delovnih kolektivov težko uresničiti njihove plane zaposlovanja.

Na področju gospodarstva se je število zaposlenih konec avgusta v primerjavi z decembrom lanskega leta povečalo za 0,9 odstotka. Opazna pa so zelo velika nihanja (fluktuacije, premitivne). Res sta dve delovni organizaciji svoje zaposlovalske plane že presegli in zaposlili več delavcev kot sta načrtovali (Gorenje MGA, TOZD Gradbenik—sezonski značaj dela), vendar sta to bolj izjemi. V ostalih delovnih sredinah so zaradi pomanjkanja kadrov, ekonomske situacije, zmanjšane povpraševanja na tržišču itd. prisiljeni število zaposlenih ohranjati na lanskoletnem nivoju, ga neznatno povečevati v primerjavi s svojimi plani ali ga celo zmanjševati. Tako so konec avgusta imeli manj zaposlenih kot decembra lani TOZD Kovi-

narstvo, TOZD Kemija, Elkoj, GG Nazarje, Turist, RTC Golte, Savinja in DO Komunala.

Zaposlovanje na področju negospodarstva je bilo v prvih osmih mesecih precej bolj umirjeno kot na področju gospodarstva. Čeprav se je število zaposlenih povečalo za 0,8 odstotka, je bilo v večini organizacij in skupnosti konec avgusta zaposlenih enako številu delavcev kot decembra lani. Tudi fluktuacija je bistveno manjša, kot na področju gospodarstva. Težko pa bo do konca leta realizirati načrt (planirana rast zaposlovanja je 4,3 odstotka), ker

kadrov s takšno izobrazbo in poklicnimi profili ni na razpolago v dovolj velikem številu, pa tudi ekonomska situacija ni naklonjena dodatnemu zaposlovanju na področju družbenih dejavnosti.

Število iskalcev zaposlitve se je v drugi tretjini leta povečalo z 48 na 60 oseb. Vzrok za povečanje je prijava mladih po končanem šolanju, ki so se na Skupnosti za zaposlovanje prijavili v avgustu. Že v mesecu septembru pa so se vsi zaposlili (večina v DO Elkoj). Trenutno je število brezposelnih enako kot decembra lani. Slaba polovica je ne kvalificiranih delavcev, devetnajst pa jih išče prvo zaposlitev. Relativna stopnja brezposelnosti je še vedno 1,2 odstotka.

RAJKO PINTAR

Težave društev

V naši občini je kar precej organizacij in društev, ki nimajo lastnih prostorov. To otežuje njihovo delovanje. Nekateri pa vendarle uspejo dobiti kakšen prostor, v zadnjem času največkrat v novozgrajenih blokih. Društva tako rešijo svoje prostorske težave, pojavijo pa se težave druge vrste. Kaj kmalu jim namreč zmanjka denarja za plačevanje prostorov, kurjave in elektrike. V takem položaju so se v zadnjem času znašla nekatera društva upokojencev, borcev in invalidov in to po celi dolini. Sredstva za njihovo delovanje so skromna in najbrž bi bilo škoda, če bi denar, ki je namenjen za redno delo, po-

rabili za plačevanje prej omenjenih stroškov.

Rešitev problema ne bo preprosta, saj vemo, v kolikšnem položaju so financerji organizacij in društev. Nekaj rešitev pa se že kaže. Prva je vsekakor racionalizacija uporabe posameznih prostorov. Gotovo bi en prostor lahko koristilo več društev, ki bi si tako delila stroške pa tudi prostori bi bili izkoriščeni vse dni v tednu. Problemu pa bodo morale prisluniti tudi posamezne interesne skupnosti, ki že sicer v glavnem financirajo društva in organizacije.

RAJKO PINTAR

Anatomija neke neumnosti

Pameten je bil tisti mož, ki je že pred davnimi stoletji ugotovil, da je neumnost najpopolnejša stvar na svetu, saj je edina, ki lahko uniči cel svet in s tem tudi samo sebe. Pamet in modrost tega gotovo ne zmoreta.

S kar precejšnjo mero neumnosti in s tem tudi uničevanja, smo se srečali pred nedavnim v dvorani Prosvetnega društva Mozirje.

Napovedan je bil koncert pop ansambla Generali. Že uro pred začetkom koncerta so mladi glasbeniki neusmiljeno ubirali strune svojih kitar. Nerodno je bilo le to, da je bila takrat v galerijskih prostorih otvoritev razstave razglednic naših krajev. Mladi glasbeniki so bili lepo naprošeni, da vsaj med kulturnim programom in predstavitevjo razstave ne bi muzicirali. Prošnja organizatorjev je bila uslišana. Žal le za 10 minut.

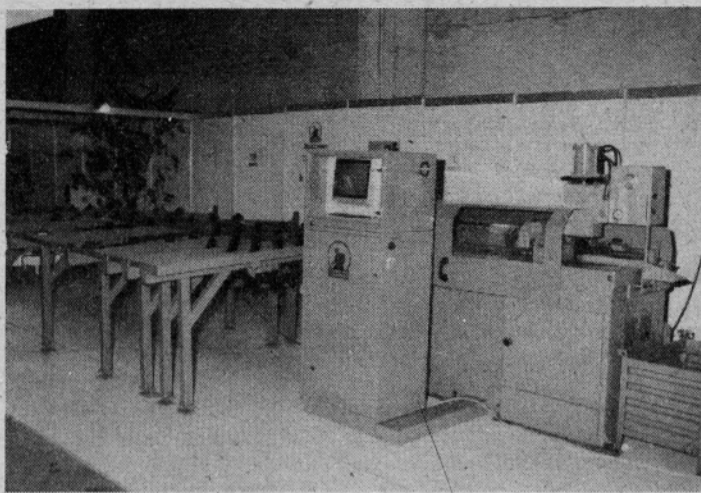
Žal, pravim zato, ker program ni trajal le deset minut. In tako smo bili prisotni deležni kar dvojnega kulturnega užitka. Poslušali smo mlade harmonikarje, izza sten pa so nam doneli rezki zvoki današnje glasbe. Generali se pač niso obnašali čisto nič po generalsko. Zdi se mi, da so še premladi za tako visoko vojaško stopnjo in da so si

s svojim nastopom kar sami odpisali kakšno zvezdico.

Nič bolj zreli pa niso bili obiskovalci koncerta. Za njimi so ostali razrezani stoli, obupno umazana in polita tla, razbito steklo in podobno. Gmotna škoda ni velika, nastala pa je škoda druge vrste. Mladi iz naših krajev stalno tarnajo, da nimajo prireditve in da nimajo ustreznih prostorov, kjer bi se zbirali. Končno je to tudi v veliki meri res. Toda, kdo jim bo še dal na razpolago prostor za večji koncert, ko lahko po končani prireditvi pričakuješ razdejan dvorano.

Pa smo pri neumnosti iz začetka tega zapisa. Obiskovalci koncerta so v dvorani naredili nekaj škode, vendar so jo največ prav gotovo naredili sebi. Ne bi želel biti prerok, vendar dvomim, da bodo mladinci v doglednem času dobili dvorano na razpolago.

P. S. Pred nekaj leti se je podobna primer zgodil v dvorani Partizana. Tisti, ki so takrat opozorili na razdejanje, so bili malodane ožigosani za sovražnike mladih. Avtor pričujočega zapisa nikakor ne želi, da bi podobno etiketo nalepili tudi njemu. Prav bi bilo, da bi mladi imeli čim več svojih prireditvev in koncertov, toda...

Ena v nizu žag za rezanje kovin, ki so jih razvili v Železarni Ravne, TOZD Kovinarstvo Ljubno.

Več za otroka

Zadnje čase vse večje število mater prihaja na občinsko skupnost socialnega skrbstva, kjer poželijo, da očetje njihovih otrok plačujejo preizkušne preživnine. Ker se preživnine (včasih smo

temu dejali alimenti) niso povečale že nekaj časa, se bodo s 1. novembrom povečale za 80 odstotkov. Trenutno v naši občini plačujejo okoli 200 očetov preživnino za svoje otroke. R. P.

Štipendije so razdeljene

Odbor za planiranje in usklajevanje kadrovske reprodukcije pri Občinski skupnosti za zaposlovanje Mozirje je podelil štipendije za šolsko leto 1987/88.

Člani odbora so odločali o razdelitvi štipendij iz treh virov: iz združenih sredstev, iz sklada za posebej nadarjene in iz Titovega sklada.

Iz združenih sredstev bo štipendij letos prejelo 10 študentov na višjih in visokih šolah in 63 učencev srednjega usmerjenega izobraževanja.

Razlike h kadrovskim štipendijam pa bo prejelo 10 študen-

tov višjih in visokih šol ter 30 učencev srednjega usmerjenega izobraževanja.

Za vse te štipendije so morali na skupnosti za zaposlovanje odšteti dobrih pet milijonov din na mesec. Ker pa so se s 1. oktobrom štipendije povišale za 40 odstotkov, se ta številka poveča na dobrih sedem milijonov din.

Iz sklada za nadarjene bodo letos prejeli štipendijo štirje novi učenci.

Iz Titovega sklada pa sta bili podeljeni dve štipendiji — obe za študij na višji ali visoki šoli.

RAJKO PINTAR

Žetev inovacij

Odbora za inventivno dejavnost pri Občinskem svetu ZSS Mozirje in Velenje ter istimenska odbora pri Občinski raziskovalni skupnosti Mozirje in Velenje letos že drugo leto zapovrstjo v sodelovanju s Savinjsko šaleško gospodarsko zbornico organizirata medobčinsko razstavo inovacij, ki je bila od 5. do 9. oktobra v Rdeči dvorani Titovo Velenje. Razstava je potekala pod geslom Žetev inovacij šaleško-savinjskega gospodarstva.

Na njej je bilo predstavljeno skupno 50 dosežkov s področja razvojno raziskovalne in inovacijske dejavnosti v obeh občinah, s katerimi se je predstavilo skupno 9 OZD in 7 drugih razstavljalcev, bodisi kot samostojni obrtniki, skupine samostojnih inovatorjev ali posamezniki.

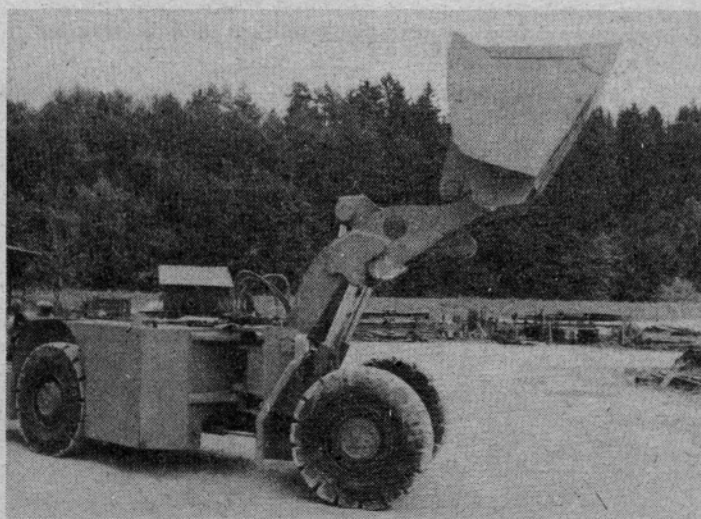
Ob zaključku razstave so bile podeljene tudi nagrade in priznanja za najuspešnejše inovacije. Iz občine Mozirje so nagrade prejeli: Marjan Prelog, Mirko Modrijan in Alojz

Krajnc iz RTC Golte za inovacije Regulacija glavne zavore pogonskega kolesa nihalke, Revizijski okvir za popravilo vlečk poma, Vpetje kota vlečke in predelava vzmeti ter Vležaljenje pogonskega kolesa nihalke Žekovec.

Razvojno raziskovalna skupina iz Železarn Ravne TOZD Kovinarstvo Ljubno v sestavi Peter Ribič, Jože Kramer, Jernej Turk, Bogomir Pečovnik, Jože Podkrižnik, Ivan Robnik, Dušan Praznik in Jože Jamnik, je bila nagrajena za delo na projektih NC, UKB, UKL žaga, stroj za obdelavo koncev SOK in jamski nakladalec RM-k 50.

Jože Bider z Rečice je bil nagrajen za inovacijo Traktorski mešalec za gnojstvo z vgrajeno napravo za vbrizganje zraka, avtorja Franc Bider-Krefl in Branko Moličnik za inovacijo Avtomatski stroj za elektro poliranje kovin, Toni Rifelj iz Gornjega grada pa motorno kolo MÉRÍ 5.

RAJKO PINTAR

Jamski nakladalec RM — k50. Zanj so člani razvojno raziskovalne skupine iz Kovinarstva Ljubno prejeli nagrado.

Ogled kmetijskega sejma

V začetku septembra je bil v Gornji Avstriji v mestu Ried tradicionalni mednarodni kmetijski sejem. Na predlog pospeševalne službe pri ZKZ Mozirje smo se odločili, da organiziramo za člane združenih svetov in za kmete, ki sprejemajo skupine na ogled svojih kmetij, ekskurzijo z ogledom sejma in ene usmerjene kmetije na tem območju.

Z željo, da spoznanja in vtisi ne bi ostali le pri udeležencih ekskurzije, smo se odločili, da na kratko predstavimo novosti in značilnosti, ki smo jih opazili na sejmu in na kmetiji.

Na sejmu so bili prikazani raznovrstni kmetijski stroji in orodja, oprema za hleve in spremljajoče objekte, ureditev hiš za potrebe kmečkega turizma. Razstavljene so bile različne vrste živali od goveda, konj, drobnice, prašičev do malih živali. Značilno za sejem je, da je izredno velika izbira vseh vrst strojev in opreme, tako da si lahko vsak kmet izbere najprimernejše za svoje pridelovalne pogoje in usmeritev proizvodnje. Prikazanih je bila cela vrsta strojev za obdelovanje nagnjenih od strmih kmetijskih površin, torej strojev, ki jih na naših kmetijah pogrešamo. So varni, vendar pa za nas skoraj nedosegljivi zaradi visokih cen. Domača industrija kmetijskih strojev pa jih kljub že večletnim prizadevanjem še ne izdeluje.

Prvič smo na sejmu videli zgrajalnik za mrvo, ki nima več klasičnih vil, temveč posebne gumijaste krožnike in gumijasti trak. Na ta način ne pride do drobljenja travnih in deteljnih listov suhe mrve, kar pomeni da vsakladiščimo kvalitetnejšo mrvo.

Računalništvo in elektronika se vse bolj širita tudi v kmetijstvo. Videli smo med drugim uporabo elektronike pri trosilcih za mineralna gnojila, kar nam omogoča natančnejšo porabo gnojil.

Vse bolj se uveljavlja hidravlika, kar omogoča natančnejše in lažje upravljanje s kmetijskimi priključki ter prednji traktorski priključki.

Velik napredek se čuti pri skrbi za varstvo okolja in varčevanju z energijo (npr. turbo kompresorjev pri traktorjih) ter še posebej za boljše delovne pogoje delavcev v kmetijstvu (npr. traktorski sedeži, ki blažijo tresljaje, udobne traktorske kabine).

Področje hlevske opreme je bilo zelo močno zastopano na sejmu, vendar smo lahko ugotovili, da pri opremi še najmanj zaostajamo za Avstrijo. Po razstavljene opremi sodeč zelo veliko uporabljajo vezano rejo s sistemom odgnojevanja za hlevski gnoj ter prosto rejo z gnojevko. Opaziti je bilo le drobne izboljšave, ki omogočajo lažje delo človeku ali boljše počutje živali.

Bloudkove nagrade bodo podeljene v Nazarjah

Vsako leto podeli Telesnokulturna skupnost Slovenije najbolj zaslužnim telesnokulturnim delavcem in športnikom Bloudkove nagrade in plakete. To so najvišja priznanja delavcem na tem področju in bi jih lahko primerjali s Prešernovimi nagradami za kulturne delavce.

Naša občina je dobila veliko priznanje, saj bo letošnja podelitev nagrad in plaket 20. novembra v Nazarjah. Do sedaj je bila ta prireditev domena samo velikih mest, Nazarje pa je prvi manjši kraj, ki je dobil organizacijo te prireditve.

Prireditev je zelo odmevna, saj jo neposredno prenaša Radio Ljubljana, televizija pa objavi

Poleg sejma smo si ogledali tudi kmetijo, usmerjeno v proizvodnjo mleka. Seznanili smo se z načinom in pogoji reje krav molznic in telic, s cenovnimi razmerji, ki so seveda v Avstriji stabilne ter s socialno politiko do kmetov. Na kmetiji poleg gospodarja in žene živijo še starši, ki so že ostareli in trije otroci od 5 do 14 let. Obdelujejo 25 ha površin, od tega 15 ha njiv (žita, koruza, detelja) in 10 ha travnikov. Vse pridelke porabijo za prehrano 30 krav in 35 telic. Površine so rahlo nagnjene in vse primerne za strojno obdelavo. Z dvema traktorjema (78 in 45 KM), linijo za spravo mrve in silaže ter orodij za pridelovanje na njivah, uspejo obdelati vse površine. V skupnosti in v strojnem krožku imajo sod za gnojevko, kombajn za žito in stroje za pridelovanje koruske.

Krave redijo v prosti reji z izmolziščem. Povprečna proizvodnja je 5500 kg mleka za 4,3% tolišče. Pogodbena tržna proizvodnja mleka je 115.000 l mleka. To mleko dobijo plačano za povprečno kvaliteto (beljakovine, mikroorganizmi, tolišča) po 4,5 šilinga. Če oddaja več mleka, dobijo količine nad pogodbeno plačano po 0,5 šilinga. S tem je kmet seveda zainteresiran, da se čim bolj približa dogovorjeni količini. Če odda manj mleka je v nevarnosti, da bo v prihodnjih letih pogodbeno količina še manjša, če pa več, pa dobi »višek« slabo plačan, a si pridobi možnost, da se mu pogodbeno količina poveča.

Zanimala so nas tudi cenovna razmerja med mlekom in reproductivnim materialom, storitvami, mehanizacijo in socialnimi storitvami. Tako stane kilogram mineralnih gnojil 1 do 1,2 l mleka, podobno tudi krmila. Osemenitev krave stane 45 l mleka, s tem da je treba plačati vsako osemenitev krave, ne samo prvo.

Traktorji stanejo 55.000 l do 75.000 l mleka, siloreznica 15.000 l mleka.

Kmetijskega davka plačajo za 130 l mleka na hektar, pokojninsko invalidsko in zdravstvenega zavarovanja pa za 12.000 l mleka na kmetijo, s tem da za zdravstvene storitve plačajo 20% soudeležbe.

Če primerjamo z našimi razmerji, lahko ugotovimo, da so v Avstriji ostrije. Velika njihova prednost pa je seveda ta, da so pogoji gospodarjenja stabilni, da ne more čez noč izgubiti precejšen del dohodka zaradi divjanja cen, da so razmerja med cenami v glavnem realna in stabilna ter kot eno najpomembnejših, da obdeluje v povprečju 3 — 4 krat več površin kot naš kmet.

ANDREJ PRESEČNIK, dipl. ing. agr.

obširno reportažo.

Prireditve se bodo udeležili najvišji predstavniki družbeno-političnega in telesnokulturnega življenja naše republike kakor tudi naše občine.

Pri Telesnokulturni skupnosti občine Mozirje je že formiran odbor za pripravo prireditve, katerega vodi Danilo Dobovičnik. Pokrovitelj prireditve bo Elkoj, največji del stroškov pa pokriva TKS Slovenije.

Da bi dostojno predstavili telesnokulturno in kulturno življenje v naši občini, je pripravljen tudi polurni program, v katerem bodo nastopili pevci, folkloristi, citraši in mladi športniki iz naše občine.

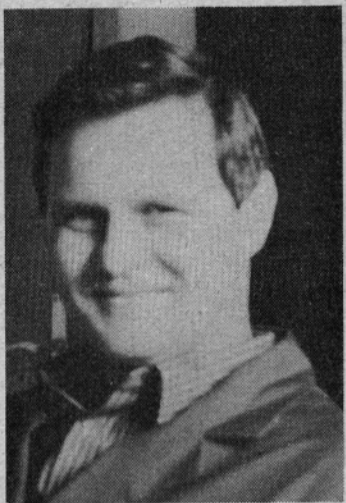
RAJKO PINTAR

Posledice požara odpravljene

Devetmesečna realizacija surovih ivernih plošč v Gorenju GLIN Nazarje je komaj za 6% pod planom. Po požaru in eksploziji, ki sta prizadela to temeljno organizacijo v letošnjem juniju, ni tako visokega doseganja načrtovane proizvodnje pravzaprav nihče pričakoval. O sanaciji in remontu obrata suhih ivernih plošč smo se pogovarjali s Kristianom Planovškom, Janezom Arličem in Konradom Marovtom.

Kristian Planovšek, vodja TOZD-a Iverna: »Nesreča je

ruševin in uničene opreme. Septembrski letni remont smo prestavili na julij in ga združili s sanacijskimi deli, sicer bi bil zastoj v proizvodnji bistveno daljši. Imeli

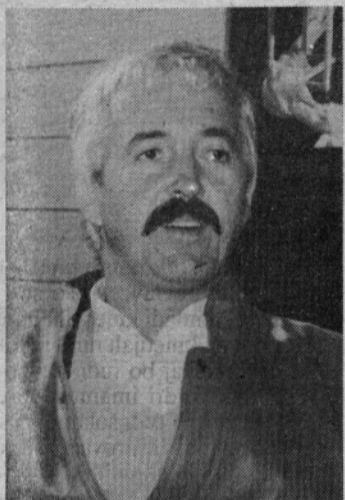

KONRAD MAROVT

smo dosti težav zaradi predčasne nabave rezervnih delov, ki so skoraj izključno iz uvoza.

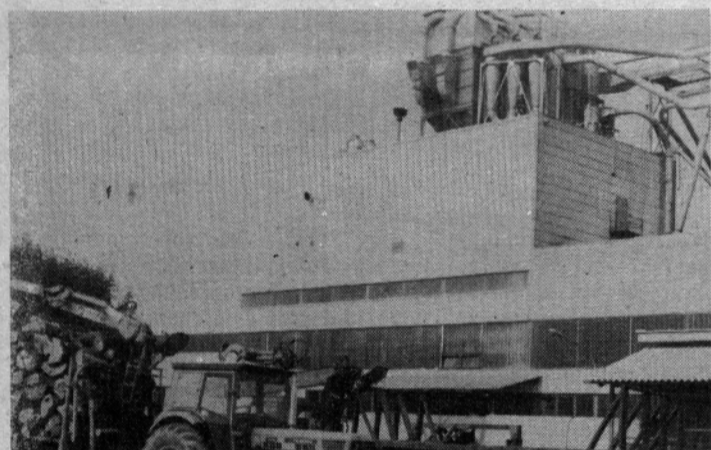
V remontna in sanacijska dela je bilo vključenih približno 100 naših delavcev, ki so delali po dvanajst ur dnevno, prav tako ob prostih sobotah. Za učinkovito in hitro usposobitev tovarne je bil njihov prispevek odločilnega pomena.

Inž. Janez Arlič: Ocenjujem, da bi lahko bile posledice nesreče še dosti hujše. Nenadna sprostitve pritiska in temperature bi lahko povzročila eksplozijo kompresorske postaje in stiskalnice, česar smo se v prvih minutah po nesreči najbolj bali. Če bi se to res zgodilo, naslednji dan prav gotovo ne bi razmišljali o sanaciji in popravilu, ampak o novi tovarni.

KRISTIAN PLANOVŠEK

povzročila štiridesetdnevni zastoj v proizvodnji. Bilanca požara po 23. juniju je bila strašljiva — uničene so bile cone priprave lepila z vso inštalacijo, bunkerji suhega iverja, strešni ventilatorji, vse filtrske naprave, ventilacija notranjih prostorov, trafo in razdelilni postaji visoke in nizke napetosti, natresna postaja, mehanična

Tovarna ivernih plošč je bila zgrajena leta 1971. Moderna tehnologija iz sedemdesetih let je zdaj že iztrošena in zastarela. Prva sanacija Iverne pred sedmimi leti je obsegala delno obnovo tehnološke opreme in postavitev novega obrata za oplemenitenje ivernih plošč in proizvodnjo pohištva. Realizacija drugega sanacijskega programa je v teku in ne predstavlja le popravila in usposobitve obrata za proizvodnjo, ampak tudi postopno modernizacijo tehnologije. Letna proizvodnja tozda Iverne: 80 000 m³ surovih ivernih plošč, 2.500.000 m² oplemenitenih plošč, 130.000 kosov pohištva, 800.000 kosov pohištvenih elementov in 2.500.000 kosov predalov. Delež tozda Iverna v skupnem izvozu Glina za prvih devet mesecev tega leta znaša 68%.

delavnica z vso opremo, del jeklene konstrukcije objekta in notranje stene. 200 m² fasadne stene pa je v eksploziji dobesedno odneslo.

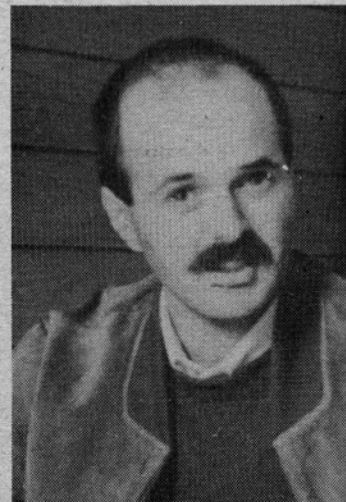
V sanacijska in remontna dela je bilo vključenih tudi deset zunanjih izvajalcev. Opravljena dela predstavljajo le prvo fazo sanacije poškodovane tehnološke opreme.

»Prepričan sem, da nam poleg temeljitega popravila poškodovane opreme po požaru šele ureditve celotnega sanacijskega programa zagotavlja pozitivne rezultate tudi v bodoče. Druga faza sanacije obsega zamenjavo in prenovu izrabljene in zastarele tehnologije, ki bo učinkovitejša, varnejša in tudi ekološko ustrežnejša. Izdelovali bomo iverne plošče z najnižjo možno koncentracijo prostega formaldehida, vzporedno s tem pa investirali v naprave, ki bodo zagotavljale čimmanjše onesnaževanje okolja.«

Konrad Marovt: Da so vzdrževalci sploh lahko začeli delati, smo morali najprej improvizirati zasilno mehanično delavnico, kajti od prejšnje je ostal le kup

Povezava med kompresorski postajami nam je omogočila, da nam je uspelo že nekaj ur po nesreči zagotoviti nemoteno proizvodnjo v ostalih obratih.

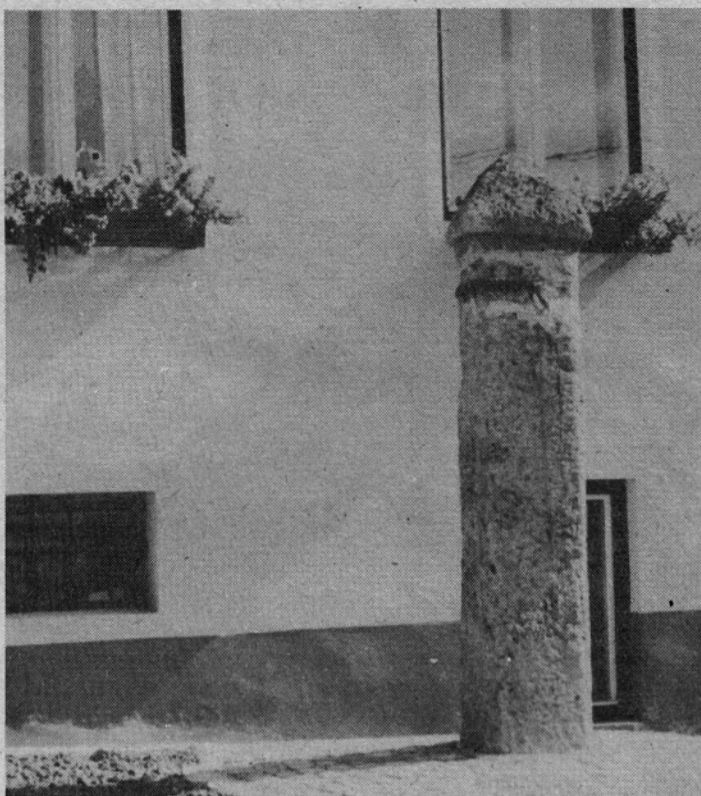
Strokovno delo in nadzor nad

INŽ. JANEZ ARLIČ

sanacijo smo opravili v tehničnem sektorju, naši vzdrževalci pa so medtem vzporedno izvajali remonta dela.

LEV STERMECKI

Rečičani so dolga leta sramežljivo skrivali sramotilni steber. Sedaj je našel novo mesto in sicer v središču Rečice. Trg je z njim dobil docela drugo podobo. Če že ne turističnega, si za svoje dejanje Rečičani zaslužijo vsaj kulturni nagelj.

Središče Rečice dobilo novo podobo

Ob letošnjem krajevnem prazniku na Rečici je tudi osrednji del tega dobil novo podobo. Prav ta prostor zadnja leta ni bil ravno v čast kraju. Mlado turistično društvo je v svoje okrilje prevzelo tudi nekdanje hortikulturno društvo, ki je kot prvo v Sloveniji bilo ustanovljeno pred tridesetimi leti. Poleg številnih drugih nalog je v svoj program zajelo tudi prizadevanje za lepši izgled kraja. Prizadevni člani društva so že lansko leto razširili program tradicionalne vaške olimpiade s tem, da so pripravili večerno prireditev pod trško lipo. V goste so povabili tamburaški orkester iz Griž, letošnje leto pa so program popestrili s citrašem Karlijem Gradišnikom iz Solčave ter domačimi pevci. Kvaliteten program je pritegnil številne obiskovalce iz celotne krajevnosti, precej pa je bilo tudi tujih gostov, ki so prostor na trgu popolnoma zapolnili in ostajali do zgodnjih jutranjih ur. Kazalo bi to tradicijo obdržati, umestno pa bi bilo, da bi za to prireditev trg v večernih urah zaprl za promet, saj so možnosti obvoza. Do krajevnega praznika so uspeli dati trg povsem drugo podobo. Krajevna skupnost je s sredstvi referenduma ter proračuna SO Mozirje obnovila fasado krajevnega urada, ki je doslej podobno središča kraja precej kazil. Vzgledu Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, ki je svoja poslopja v trgu obnovila že lansko leto, se je letos pridružilo še trgovsko podjetje Savinja in skupno z lastnikom obnovilo fasado stavbe, kjer je tehnična trgovina. Celotno podobo trga pa so prizadevni turistični delavci zaokrožili še s prestavitvijo sramotilnega kamna — prangerja, ki so ga Rečičani kar nekako sramežljivo skrivali za Oterjevo hišo. Zdaj so

ga prestavili na prostor pred zadrujo na vzhodnem delu trškega središča. Okusno so uredili okolico, ki se izredno dopolnjuje z okoljem spomenika žrtvam fašizma pred cerkvijo. Prav je, da je pranger, ki je eden izredno redkih ohranjenih tovrstnih spomenikov na Slovenskem, prišel na bolj vidno mesto, kjer je stal že nekdanj.

Pranger je eden od pomnikov, ki nas spominjajo na preteklost tega najmanjšega trga v Zgornji Savinjski dolini. Kot trg se Rečica pojavlja že v 14. stoletju. Trške pravice pa ji je dodelil ljubljanski škof Janez Tavčar leta 1585, ki je v trgu kupil tudi letni dvorec. S trškimi pravicami je kraj takrat dobil tudi lastno nižje sodstvo, krvno sodstvo pa je spadalo pod Gornji grad. Sodišče je poslovalo slovensko, o čemer priča tudi besedilo prisega v listini iz leta 1788. Ker se sklicuje na evangelij, kaže na to, da je bil sestavljalca verjetno protestantske vere. Meje grajskega sodišča so tekle od ceste, ki vodi v trg do župnijskih njiv, proti zaselku Vimpasle, od tod na Rudenik, od Hrasteljevega posestva v Dol Suhi, od tod pa po gmajni in potočku Globovšek do ceste od koder se je lahko vozilo ali jezdilo v trg Rečica. Pri trškem sodstvu je prav gotovo svojo vlogo odigral tudi pranger. Danes je precej razpravljano o tem, v kakšne namene je služil ter koga so k njemu privezovali. Največkrat so mu družbo delali tatovi, klateži, pretepači — pa tudi prešuštnice. Da bi jih čim bolj osramotili, so jih najraje k njemu postavili ob nedeljah, ko so šli ljudje k maši. Kako bi danes v demokratični družbi ljudje sprejeli tovrstna ponižanja?

ZDRAVKO NOVAK

Trgovski center v Gornjem gradu

Če bo šlo vse po načrtih, bo v avgustu prihodnjega leta dokončan poslovno-stanovanjski objekt v Gornjem gradu.

Objekt bo predstavljal za Gornji grad resnično veliko pridobitev, saj bodo v njem kar dve etaži namenjeni trgovinski dejavnosti ZKZ Mozirje, nove poslovne prostore pa bo pridobila tudi Ljubljanska banka. Ker bo tako vsa trgovska ponudba na enem mestu, bodo prenehale delovati male trgovine v Gornjem gradu.

Poslovno-stanovanjski objekt bo meril okoli 1600 kv. metrov, v njem pa bo tudi 16 stanovanj.

Lastniki stanovanj bodo Samoupravna stanovanjska skupnost Mozirje, gornjegrajska osnovna šola, Smreka in Elkroj. ZKZ-jevi trgovski prostori bodo merili 1058 kv. metrov, bančni prostori 50 kv. metrov, za stanovanja pa je namenjenih 475 kv. metrov površine.

Izvajalec del je Vegrad Velenje TOZD Gradbenik Ljubno. Povejmo še to, da je pogodbeno vrednost objekta 616 milijonov din. Sredstva so bila ob podpisu pogodbe zagotovljena, zato je tudi cena objekta zagotovljena.

RAJKO PINTAR

NK Elkroj ne le Elkroj-ev

Nogometni klub Elkroj je v svojem dolgoletnem obstoju in delovanju doživel uspešna, kakor tudi krizna obdobja. Dodati pa moramo, da mu je vseskozi stala ob strani naša širša družbenopolitična skupnost, s pomočjo katere je tudi tiste najtežje trenutke zlahka premostil. Dejstvo pa je, da je bilo v delo in aktivnost našega nogometnega kluba vložena ogromno prostovoljnega dela, entuzijazma posameznikov in ne nazadnje tudi sredstev. Rezultat dolgoletnega vztrajanja in skupnih prizadevanj pa je vsekakor zasedba odličnega šestega mesta v slovenski nogometni ligi v sezoni 1986/87.

Da pa je v športu svetla in temna stran so v letošnjem prvenstvu dokazali tudi nogometaši NK Elcroja, saj so takoj na začetku sezone zabeležili nekaj zaporednih porazov, kar je bil zadosten razlog, da se je vodstvo kluba določilo za zamenjavo trenerja. Tako je ekipo ponovno prevzel nogometni trener prvega razreda Bojan Prašnikar, ki je s svojim pristopom do dela in mišljenjem že v minulih sezonah dokazal, da se le s trdim in požrtvovalnim delom lahko dosežejo boljši rezultati. Da je temu res tako, se je pokazalo že v nadaljevanju tekmovanja, saj so nogometaši zaigrali kot prerajeni in dosegli dve pomembni zmagi proti Steklarju na domačem igrišču in v gosteh proti Izoli.

Aktivnost UO NK Elcroja pa je usmerjena tudi v druge, prav tako pomembne naloge. Tu gre predvsem za to, da se omogočijo optimalni pogoji za delo in treninge igralcev, da se bolj organizirano kot doslej pristopi k izvrševanju operativnih nalog v klubu, ki so resda napogled majhne, vendar pa zelo pomembne za delovanje nogometnega kluba republiškega ranga. Teh nalog, ki se kažejo predvsem v vzdrževanju igrišča, nabavi opreme, organiziranju prevozov na tekme, vodenju selekcij itd., ni malo, zato bodo morali vsi tisti, ki delujejo v klubu pa tudi zunanji sodelavci še bolj poprijeti za delo kot doslej. Rezultati na tekmah niso odvisni le od trenerja in igralcev, pač pa tudi

od delovanja vseh operativnih služb v klubu.

Ena najpomembnejših nalog, brez katere pravzaprav ni življenja v takšnem klubu, pa je vzgoja mlajših kadrov oz. podmladka. Znano je, da se v našem klubu združujejo mladi igralci iz vse naše občine pa tudi širše. Povečini so to mladi ljudje in če je delo v klubu pravilno usmerjeno, se to vsekakor odraža — na pozitivnem smislu — na pravilen razvoj osebnosti mladega človeka. Nedvomno je to boljše, kot pa da posedajo, kakor temu dostikrat pravimo, po gostilnah in v brezdelju.

Zdaj pa še o naslovu tega sestavka.

Skoraj ga ni občana pri nas, ki ne bi vedel, da je DO Elkroj iz Mozirja ustanovitelj našega nogometnega kluba in ni odveč, če povemo, da je takrat pešiča zagancev, kljub nekaterim pomislekom, vztrajala v svoji nameri. Čas je seveda naredil svoje in nogometni klub je iz takratne ekipe prerasel v kvaliteten športni kolektiv, ki mu danes razen Elcroja pomagajo še nekatere druge delovne organizacije v občini.

Misel, da je nogometni klub Elkrojev otrok ter da ga naj kot takega vzdržuje le DO Elkroj, je sila ozka in zmotna. Gre namreč za športni kolektiv, ki je prerasel okvire ene ali morda dveh delovnih organizacij z našega območja. Nikakor ne moremo zahtevati, da bi samo DO Elkroj nosila breme pri vzdrževanju našega kluba. Menimo namreč, da klub ni le Elkroj, pač pa je to športni kolektiv, ki dostojno zastopa našo dolino — našo občino na ravni uglednega republiškega tekmovanja.

Člani kluba se tudi preko časopisnih vrstic zahvaljujejo delavkam in delavcem delovnih organizacij Elcroja Mozirje, Gorenja MGA Nazarje, Zgornjesavinjske kmetijske zadruge Mozirje, ZTKO občine Mozirje in vsem tistim, ki so na kakršenkoli način pripomogli k uspehom nogometnega kluba.

MILAN PETERNELJ

Kmečki turizem še drugače

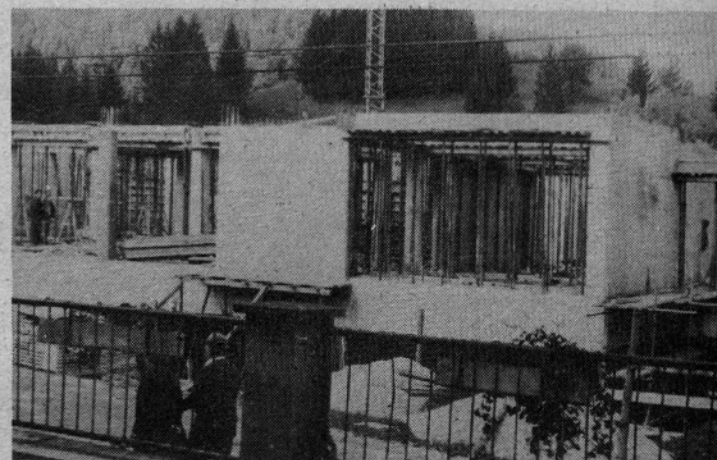
Turistična kmetija Ivan Žager na Dobrovljah je v maršičem pred ostalimi v dolini.

Ne le, da ima zelo dobro izkoriščene zmogljivosti, da k njim hodijo iz leta v leto isti ljudje, tudi v pogledu propagande so naredili velik korak. Že ob pričetku letošnjega leta so namesto čestitk pošiljali svojim stalnim gostom lepo narejene stenske koledarje. Poleg tega so poskrbeli za več vrst razglednic, imajo dve vrsti nalepk, ki opozarjajo na njihovo turistično kmetijo. Pa tudi sicer poskrbijo za svoje goste ne le z dobro hrano, tudi sicer usrežejo njihovim posebnim željam. Marsikdaj prihajajo na

kmetijo ljudje, ki bi radi kaj več vedeli o posebnostih doline, o zgodovini in še kaj. Takrat zavrti Ivan Žager telefon in povabi v goste kakšnega poznavalca, ki je potem sogovornik gostom. Takšno pozornost sprejemajo turisti s posebnim zadovoljstvom in hvaležnostjo. Da je temu tako, priča vpisna knjiga gostov, ki je polna pohval na račun pozornosti domačin in vrednosti počitnic na hribovski kmetiji.

Sredstva propagande, kot jih uporabljajo pri Žagerjevih so za vsako sodobno poslovanje potrebna in prav pohvalno je, da so temu sledili tudi na kmetiji na robu Dobrovelj.

A. V.

Gornjegrajski bodo vse nakupe lahko opravili na enem mestu v moderni trgovini.

Maistrovi borci iz Zgornje Savinjske doline pred osnovno šolo v Velikovcu leta 1919. V zadnji vrsti je med njimi nadporočnik Malgaj.

Štirje se še korenjaško drže

Na pobudo OO ZZB NOV in OK SZDL Mozirje so se v Lučah spet zbrali na tradicionalnem vsakoletnem srečanju preživeli borci za severno mejo. Leta so opravila svoje, zato so se vrste teh občutno razredčile. Od 76 Zgornjesavinčanov, kolikor se jih je po končani prvi svetovni vojni ob razsulu Avstroogrške odzvalo klicu generala Maistra za obrambo naših meja pred avstrijskimi Nemci, ki so hoteli mejo nove avstrijske države postaviti čim globlje v Slovenijo, so sedaj živi le še štirje. Vsi so že v častitljivih letih. Lahko jih le občudujemo, kako dobro se drže, saj sta najmlajša dva Dešman Janez iz Robanovega kota in Potočnik Franc iz Matkovega kota že v 88 letu, Kopitar Rok iz Radmirja v 90. letu, Tiršek Ignac iz Dol Suhe pa že v 91. letu. Vsem bi prisodili vsaj 10 let manj, tako spretno jih skrivajo, z njimi vred pa tudi številne težave, ki so običajno v teh letih zveste spremljevalke človeka.

V prijetnem pogovoru so se jim misli takoj vrnile v leta pred 70. leti, ko so se čeprav naveličani vojne v strelskih jarkih v Karpatih in soškem bojišču takoj vključili med prostovoljce v boju za našo severno mejo v letih 1919—1920. K srcu jim je posebno prirasel general Maister, ki

je z učinkovito akcijo osvobodil Maribor ter z organizirano vojaško zaščito preprečil, da umikajoča vojska, ki se je ob koncu vojne z bojišč brezglavo vračala preko naših dežel domov, ni ropala in pustošila. Želja vseh štirih je bila, da bi še dočakali in prisostvovali odkritju spomenika temu velikemu slovenskemu rodoljubu v Mariboru.

Ob ubujanju spominov je največ tekla beseda o bojih na Koroškem, o ofenzivah in protiofenzivah slovenskih prostovoljcev in Nemcev, o prodorih čez Dravo pa tudi umikih. Živo so jim še v spominu prijazni domačini v vaseh na Koroškem, ki so jih gostoljubno sprejeli in jih vzeli za svoje vse do usodnega plebiscita. Med njimi so se počutili kot doma. Zanimiv je tudi podatek, da so takrat mnogi fantje v znani boroveljski puškarni kupili kvalitetne lovske puške zelo poceni. Te pa so jim domov na Solčavsko prenesla dekleta, ki so jih prihajale obiskovat. Prav zaradi tega je bilo v Solčavi ogromno kvalitetnih pušk, ki so še kako prav prišle že dobrih 20 let pozneje v času NOB. Razšli smo se v želji, da bi do podobnih snidenj še večkrat prišlo. Zazelimo jim, da bi bili še vrsto let zdravi.

ZDRAVKO NOVAK

Usposabljanje v TO

Nekateri pravijo »pošljite na orožne vaje« pa bo deževalo. Tokrat se je to uresničilo. Usposabljanje je izvajala ena izmed naših samostojnih enot, ki te vrste usposabljanja do sedaj (v tem sestavu) še ni izvajala.

Po mnenju poveljstva in še nekaterih drugih, so bile priprave na usposabljanje skrbno izbrane in tudi izvedene po planu in programu.

Celotno usposabljanje bi po prvotnem planu moralo trajati precej dlje, vendar smo ocenili, da je enota sposobna vse naloge enako dobro opraviti v treh dneh. Usposabljanje smo tako pocenili, odsotnost z delovnih mest je bila bistveno manjša. Seveda pa je moralo takšno načrtovanje usposabljanja in sama izvedba imeti stoddostno angažirane pripadnike.

Večina enote je mlada in kot smo na koncu ugotovili, tudi solidno kondicijsko pripravljena. Eden od ciljev vaje pa je bil tudi kondicijski izpit, ki smo ga opravljali. Drugi cilj vaje je bil, da pripadniki enote utrdijo znanje po lastnih zadolžitvah v enoti, osebni oborožitvi in specialnostih.

Po različnih krajevnih skupnostih, kjer smo bili vse dni prisotni, smo sproti vpostavljali stike s strukturami SLO in DS v KS, posebno še v KS Gornji grad, kjer se je del poveljstva enote sestel s komitejem za SLO v KS. Menimo, da takšnega sodelovanja ni nikoli preveč, zato predlagamo, da ga naj bo ob bodočih usposabljanjih še več.

Zahvaliti se moramo našim krajanom, ki so nas povsod, kamor nas je pot pripeljala, prijazno in z odprtimi rokami spreje-

li ter nam nudili gostoljubje.

V celoti gledano je vaja dobro uspela. Znotraj enote in pri usposabljanju pa smo imeli določene probleme, ki so jih povzročili posamezniki in pred katerimi ne mislimo mižati. Večina pripadnikov je vajo sprejela in jo izvajala dovolj angažirano. Posamezniki, ki pa so porušili notranji red in disciplino ter tudi navzven niso delovali primerno, bodo zato po vaji primerno ocenjeni. Prav zaradi njih vaja ne more dobiti boljše ocene. Ob izvajanju usposabljanja smo prišli do nekaterih zaključkov, ki jih bomo strnili v zaključni oceni usposabljanja za leto 1987.

Kljub naporom — dolg pohod, z žuljavimi nogami, izredno slabo vreme in drugi napori — pa večjih odstopanj le nismo imeli. Geslo ni novo, vendar je aktualno. Usposabljanje se danes za jutrišnje potrebe, upajmo pa, da teh potreb ne bo.

F. B.

Vod za ognjeno podporo na položaju.

Golte čakajo samo še na sneg

Tisti smučarji, ki so se v zadnjem delu lanske zimske sezone smučali na Golteh, kar niso mogli prehvaliti urejenosti prog. Žal se je takrat smučarska sezona že zaključevala in večina smučarjev, ki se sicer smučajo v tem smučarskem centru, tega užitka ni bila deležna. Zato nas je zanimalo, ali lahko takšne smučarske razmere pričakujemo tudi v sezoni, ki se približuje. O tem in seveda tudi o siceršnji pripravljenosti RTC Golte na prihajajočo zimsko sezono, smo se pogovarjali z direktorjem RTC Golte Jožetom Melanškom, tehničnim vodjo Marjanom Prelogom in vodjo gostinskega dela Anico Rifelj.

• **Predprodaja celoletnih in sezonskih kart je v teku in po bistveno nižjih cenah jih bo možno kupiti do 15. decembra. Kakšen je odziv na ponujene ugodnosti?**

JOŽE MELANŠEK: Sedaj še ne moremo govoriti o konkretnem številu prodanih kart, ker se je akcija šele pričela. Pričakujemo pa, da bomo v predprodaji prodali okoli 400 kart. Letos je takšna prodaja organizirana že petič. Prvo leto smo v predprodaji prodali 620 kart, naslednje leto že 1700, zatem 2700, lansko leto pa že 3700 kart. Takšen trend rasti prav gotovo potrjuje dejstvo, da je zanimanje za nakup kart veliko in ne nazadnje, da je cena ugodna.

• **Urejena smučišča so najpomembnejši pogoj za uspešno sezono. Niso pa edini pogoj. Številne smučarje privabi tudi izvenpenzijska ponudba. Kakšne programe ste pripravili za letos?**

JOŽE MELANŠEK: Prireditve, ki jih uvrščamo v izvenpenzijsko ponudbo bo letos kar precej. Naštetimo samo nekatere. Na pustno nedeljo bo v okolici hotela Golte nastopilo več zabavnih ansamblov, pevcev, plesnih skupin, humoristov in drugih, organizirano pa bo tudi smučarsko tekmovanje za otroke. Druga prireditve bo množično-rekreativni tek »Beli zajec«. Zabavne bodo Vesele zimske igre 87, na katerih se bodo tekmovalci pomerili v igrah, ki bodo vsebovale elemente gozdarjenja, turizma in zimskih športov. Smučarji se bodo lahko udeležili paralelnega slaloma. Najprej bodo predtekmovanja, 30.

Publikacija o 100-letnici gasilstva v Mozirju

Mozirsko gasilsko društvo je ob svojem visokem jubileju izdalo lično urejen zapis o stoletnem obstoju. Vsebinska je naravnana na zelo strnjav pregled delovanja gasilcev skozi vsa leta od 1887 dalje. Med slikami so zanimive predvsem tiste, ki ponazarjajo že davno pozabljene prizore, kot blagoslavljanje prvega gasilskega prapora leta 1906, prvo gasilsko uto v Mozirju, prizore ob petdesetletnici obstoja leta 1937, seveda pa so dokazane vrednosti tudi slike iz obdobja po osvoboditvi. Kot posebnost je v zapisu prikazana medalja iz leta 1906 (spominska medalja), ki je na eni stani imela

marca pa veliki finale. Ob dnevu žena se bodo v veleslalomu pomerile ženske. Nagrad in šopkov cvetja ne bo manjkalo. 27. februarja bo smuk Belega zajca, katerega se lahko udeleži vsakdo, ki se čuti sposobnega prevoziti progo Beji zajec. Poleg teh bo na Golteh še veliko drugih najrazličnejših tekmovanj — od evropskega pokala pa tja do sindikalnih in šolskih tekmovanj.

• **Kako bo poskrbljeno za varnost smučarjev?**

JOŽE MELANŠEK: Število nesreč na smučiščih iz leta v leto pada, zato pa so tiste, ki se dogodijo, hujše. Na Golteh bomo zato imeli urejeno rediteljsko in zdravstveno službo, prisotni pa bodo tudi delavci organov za notranje zadeve. K varnosti veliko prispeva ustreznost smučarske oprema,

JOŽE MELANŠEK

Predprodaja smučarskih kart 87/88

SOZD Merx — Delovna organizacija RTC Golte Mozirje nudi v predprodaji letno karto za RTC Golte po ceni 80.000 din za odrasle in 50.000 din za osnovnošolsko mladino. Sezonska karta Golte—Kope pa bo veljala 100.000 za odrasle in 70.000 za otroke do petnajstega leta starosti. Tisti, ki bodo kupili karto in jo v celoti plačali do 15. oktobra, jo bodo dobili 30 odstotkov ceneje, do 15. novembra 25 odstotkov in do 15. decembra 20 odstotkov ceneje. Obročno odplačevanje bo možno le preko organizacij združenega dela.

20 odstotkov popusta ob takojšnjem vplačilu pa bodo lahko uveljavili vsi, ki bodo nabavili sezonsko karto za Golte, ki velja do 30. marca naslednje leto, za odrasle pa je njena cena 60.000 din in 38.000 din za osnovnošolsko mladino.

In kakšne bodo cene dnevnik kart? Za odrasle bo z gondolo 8.000 din, za otroke do 15. leta pa 6.000 din.

Predprodaja letnih in sezonskih kart bo potekala do 15. decembra, vodili pa jo bodo referenti za rekreacijo in šport pri OZD in turistične poslovalnice, med njimi tudi DO RTC Golte Mozirje—Žekovec in Kompas Mozirje.

zato bo tudi letos deloval servis za popravilo opreme. Največ pa lahko prispevajo k varnosti na smučišču smučarji sami, predvsem z ustreznimi izbiri smučarskih terenov in primernim obnašanjem na žičniških napravah in smučiščih.

• **Ali boste organizirali čiščenje smučišč?**

MARJAN PRELOG: Z osnovno šolo z Ljubnega smo dogovorjeni, da bo 150 učencev ob vodstvu desetih učiteljev odnašalo kamenje s smučišč. Podobna akcija je organizirana tudi za člane smučarskih klubov in ostale ljubitelje smučarja. Tudi teh pričakujemo okoli 150. Od takega čiščenja ima koristi tudi pašna skupnost, saj so pogoji za pašo iz leta v leto boljši. Dobro smučišče je tudi dober pašnik. S temi akcijami bomo uredili Medvedjak in del Starih stan.

• **Že na začetku tega pogovora smo dejali, da je bila ob koncu lanske sezone smuka idealna. Ali bodo letos taki pogoji celo sezono?**

MARJAN PRELOG: V letošnjem letu smo ustvarili pogoje, da bodo proge tako urejene skozi celo leto. Razpolagamo s tremi tepalci, največja pridobitev pa je dokončno urejen smučarski stadion Medvedjak. Ob celem poligonu je sedaj potegnjena voda,

črpalke, v kateri bo prostora za 16.000 litrov pogonskega goriva za teptalce snega. S tem bo bistveno povečana požarna varnost, pogoji dela bodo lažji pa tudi onesnaževanje okolja bo dosti manjše kot prej, ko je bilo gorivo shranjeno v sodih.

ANICA RIFELJ

• **Ali bo v sezoni na žičniških napravah zaposlenih dovolj ljudi?**

MARJAN PRELOG: V času smučarske sezone bomo zaposlili 42 sezonskih delavcev. To so v veliki večini mladi kmečki fantje, ki pozimi na kmetijah nimajo toliko dela. Nekaj bo tudi študentov. S temi kadri imamo dobre izkušnje. Mi jih tudi šolamo, poleg tega so tudi zavarovani.

• **Večje kadrovske probleme pa imate v gostinskem delu?**

ANICA RIFELJ: Res je. Že nekaj let nimamo sreče z gostinskimi osebami. Zato si letos prizadevamo, da bi vključili v delo več gostinskih delavcev iz naše občine, kajti s temi do sedaj v glavnem nismo imeli težav.

• **Hotel Golte kar kliče po prenovi.**

ANICA RIFELJ: Gostinski del Hotela Golte je občutno premajhen. Narejeni so zelo lepi načrti za povečanje hotela, seveda pa se zatika pri finančnih sredstvih. V letošnjem letu pa smo kljub temu prenovili streho in sobe. Sedaj so vse sobe opremljene s tušem in straniščem. Do zime bo urejena tudi kmečka soba, ki bo preko dneva pizzerija. Ponudba bo dosti boljša kot lani.

• **Kakšna bo zasedenost hotela s stacionarnimi gosti?**

ANICA RIFELJ: Razpolagamo z 52-imi posteljami. Hotel je za zimsko sezono popolnoma razprodan. Od decembra do 20. januarja je postelje zakupil Kvarner expres iz Opatije, od 23. januarja pa do 26. marca pa bodo na Golteh Danci, katere bo na Golte pripeljal Generalturist iz Zagreba.

• **Kako bi na koncu na kratko ocenili perspektivo RTC Golte?**

JOŽE MELANŠEK: Če se bodo podpisnice družbenega dogovora za delovanje in razvoj RTC Golte držale dogovorjenih obveznosti, potem finančni položaj RTC Golte ne bi smel biti vprašljiv. Drugače pa je razvoj našega centra tesno povezan z razvojem turizma v mozirski občini — še posebej to velja za letni del sezone.

RAJKO PINTAR

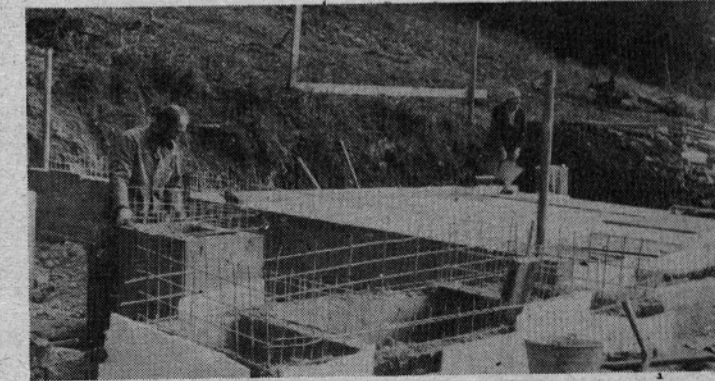
tako da so ustvarjeni pogoji za delovanje smučarskega topa. Ta bo deloval takrat, kadar ne bo dovolj snega. V izgradnjo smučarskega poligona je bilo vloženo okoli 6 starih milijard din, sofinancira pa ga tudi Smučarska zveza Slovenije.

• **Kaj pa žičniške naprave?**

MARJAN PRELOG: Nihalka bo v oktobru 20 dni v remontu, vlečnice pa so že sedaj pripravljene za delovanje. Računamo, da bi se smučarska sezona pričela 15. novembra, seveda če bo dovolj mrzla zima, da bomo lahko pričeli delati umetni sneg. Upoštevati je treba še, da je potrebnih 10 dni za zasnežitev proge na Medvedjaku ob pogoju, da snežni top dela 10 ur na dan.

• **Kaj je še sicer novega na Golteh?**

MARJAN PRELOG: Sedaj končujemo izgradnjo bencinske

Teptalci snega bodo že v letošnji sezoni »pili« gorivo iz črpalke in ne več iz sodov.

A. V.

Obrambno in samozaščitno usposabljanje delovnih ljudi in občanov v letu 1987

Zopet je šolsko leto naokoli. Mladina je napolnila šolske klopi, odrasli pa smo po zasluženih dopustih poprijeli za delo v svoji delovni organizaciji, doma in pri urejanju skupnih zadev v svoji krajevni skupnosti, naselju, vasi, hišni samoupravi in tako naprej. Človek pa ne živi le za današnje probleme in težave, pač pa je njegova misel usmerjena predvsem v jutrišnji dan. Zato bo vselej pomislil na tisto, kar mora še storiti, da bo izpeljal le del načrtov in nalog, ki mu jih nalagajo družina, širše in ožje okolje, organ, organizacije in društva.

Ena takih nalog nas vseh je tudi pripravljati za zaščito, obrambo in varnost pred naravnimi in drugimi nesrečami, za tako imenovane izredne razmere in tudi za morebitno vojno. Ujma in druge katastrofe nas skorajda vsako leto opozorijo na preslabo pripravljenost in organiziranost za njihovo preprečitev oziroma odpravljanje posledic. Ena najhujših katastrof, ki nas prav tako lahko doleti pa je vojna, na katero bi morali biti še prav posebno pripravljene, a je ne jemljemo resno, ker je že štiri desetletja nismo poskusili. Pri nas že zelo dolgo poudarjamo mir kot poročstvo napredka, varnosti in sreče, vedeti pa moramo, da svobode in miru nihče nikomur ne zagotavlja ali poklanja in uspešno se rešuje ali varuje le tisti, ki to zna in je na to ustrezno pripravljen.

Leta si že prizadevamo, da v okviru najmnogičnejšega usposabljanja po občini obdelamo kako temo iz najpreprostejših pa tudi bolj zapletenih obrambnih, zaščitnih, varnostnih in reševalnih področij. Letos v začetku novembra bomo po vseh KS v občini obravnavali zanimivo temo »**OBRAMBA IN ZAŠČITA PRED PODTALNIM DELOVANJEM**«.

Cilj in namen teme je seznanitev delovnih ljudi in občanov v obliki predavanja in razgovora z

namenom, metodami, oblikami in sredstvi podtalnega delovanja, ki je v današnjem času izredno razširjeno tako po svetu kot tudi pri nas.

Predavanja bodo organizirana v vseh krajevnih skupnostih v občini po naslednjem razporedu: SOLCAVA: 3. in 4. 11. v Združenem domu

LUČE: 5., 6. in 9. 11. v Osnovni šoli

LJUBNO: 2.—5. ter 10. in 11. 11. v Osnovni šoli

NOVA ŠTIFTA: 5., 6. in 9. 11. v Gasilskem domu

GORNJI GRAD: 5., 6. in 9. 11. v Osnovni šoli

BOČNA: 4., 5., 6. in 9. 11. v Združenem domu

SMARTNO/D: 2., 3. in 4. 11. v Podružnični šoli

KOKARJE: 3. in 4. 11. v Gasil. domu Lačja vas

NAZARJE: 6., 9. in 10. 11. v Delavškem domu

REČICA/S: 6. in 9. 11. v Podruž. šoli

PODBREŽJE: 4. 11. v Gasilskem domu

GRUŠOVLJE: 5. 11. v Gasilskem domu

ŠMIHEL: 2. 11. v Podruž. šoli

LEPA NJIVA: 3. in 4. 11. v Podruž. šoli

LJUBIJA: 5. in 6. 11. v sejni sobi ZKZ

MOZIRJE: 2.—6. in 9.—13. 11. v sejni sobi SO Mozirje

Predavanja se bodo vsakokrat pričela ob 17.00 uri v trajanju dveh šolskih ur.

Usposabljanje je obvezno tudi za vse vojaške obveznike, oproščena je le mladina do 16. leta starosti in rezervne vojaške starešine, ki se usposablja po posebnem programu ZRVS.

Glede na zanimivost in aktualnost teme bodo predavanja prav gotovo zelo zanimiva. Zato v ljubeznivo vabljeni in na to spomnite tudi vaše prijatelje, domače in sosede.

ODDELEK ZA LJUDSKO OB-

RAMBO SO MOZIRJE

Skozi gozd in jamo Pekel

Učenci 6. in 8. razreda smo se s tovariši učitelji odpravili na poučno ekskurzijo. Za začetek smo si ogledali jamo Pekel v Šempetru. Danes je jama Pekel edina turistično urejena kraška jama na Štajerskem. Že pred leti jo je obiskalo nad 20.000 ljudi, obisk pa stalno narašča. Za jamo se je sredi 19. stoletja zanimal grški škof Diebenschul. V njej so prirejali celo zabave. Med letom 1860 in 1870 je jama vzel v najem dr. Trpaver, zdravnik iz Žalca in jo uredil za obiskovalce. Takrat so jami pravili Žalska jama, pa tudi »Peklo« je bilo znano ime zanjo. Potok, ki priteka iz jame se imenuje Peklenščica, jami pa pravimo Pekel. Peklenščica je ponikalnica. Ta jama je nastala tako, da je voda, ki je prej tekla po površini, skozi razpoke pronicala v notranjost in razjedala apnenec ter naredila velike prostore. Pri urejanju jame so našli pračlovekove ostanke kosti, kar je dokaz, da so v njej nekdanje živeli praljudje.

Po ogledu jame smo odšli po gozdni poti. Na začetku te gozdne poti smo si ogledali apnenico. Potem smo odšli po gozdni poti naprej. Če hočemo povedati, kako bogat je gozd z lesom, rečemo, koliko kubičnih metrov ga je na enem hektaru. Povprečno bogastvo slovenskih gozdov je 230 m³ na hektar. Imamo celo gozdove z 800 m³ na hektar (Kočevska, Zgornjesavinjska dolina, Pokljuka). Večina gozdov je takšnih, kjer človek tako ali drugače uveljavlja svoj vpliv oziroma interese. Gozdove seka, grabi listje, nabira

sadeže. Naše gozdove precej intenzivno izkoriščamo. To pomeni, da iz njih posekamo veliko lesa, čeprav gozdarji budno skrbijo, da posekanega lesa ne bi bilo več, kot je tistega, ki priraste. Dobrine gozda žal težko opazimo. Težko jih opazimo posebno tam, kjer se gozd stalno obnavlja. Živali sicer nismo videli veliko, največ je majhnih, ki so v zemlji, v listju, pod lubjem, večje pa se človeka boje in pobegnejo. To pa pomeni, da jih ni. Ko oddidemo, pa spet zagospodarijo v svojem revirju, kajti tudi živali imajo svoj prostor. Nekatere si svoj prostor tudi zaznamujejo. Če prostora zmanjka, se mora slabši umakniti ali pa mora umreti. Iz tega so znanstveniki naredili energijsko piramido. Bistvo te piramide je, da energija, ki se zbira s fotosintezo v rastlinah, komaj zadošča za nekaj živali rastlinojedov in da je treba še veliko rastlinojedov, da bi se lahko preživela žival mesojeda itd. Živali so člen gozdnega ekosistema.

Po ogledu tega gozda pa smo se odpeljali v Celje na obrtni sejem. Najprej smo si ogledali razne izdelke obrtnikov, nato pa smo si ogledali še film o različnih obrtneh. Potem pa smo odšli vsak zase nakupovat različne stvari, ki so jih prodajali na sejmu.

Na sejmu se mi je zdelo zelo prijetno, prav tako vsem ostalim učencem. Ko smo se peljali proti domu, smo bili utrujeni, a polni lepih doživetij.

Ta ekskurzija je bila poučna in prijetna.

MAGDA KLJEMENŠEK 6. r. OŠ Luče

Mozirski pevci so posebej ponosni na vsakoletni nastop na veličastnem zboru pevki in pevcev vse Slovenije in zamejstva v Šentvidu pri Stični.

Pevski zbor prosvetnega društva Mozirje vabi k sodelovanju vse ljubitelje lepega petja. Zbor je v našem kraju nujno potreben za vse oblike kulturne dejavnosti in že dolga leta nepogrešljiv, ko s pesmijo razveseljuje in združuje vse krajeane dobrega srca. Z ubranim petjem vabi v naš lepi kraj Mozirje tudi številne goste od vsepovsod, obenem pa pevci pomagamo pri vseh prireditvah v kraju in dolini.

Vse, ki imajo posluš, veselje in ljubezen do lepe pesmi vabimo na avdicijo in na vpis v naš pevski zbor do 11. novembra 1987 vsako sredo ob 18.30 uri v pevski sobi kulturnega doma v Mozirju. Povabili smo vas s prvo kitico prelepe domače pesmi, pa sklenimo naše vabilo k sodelovanju še z drugo:

*Slovenec sem!
Tako je mati djala,
ko me je dete pestovala.
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem.*

*Slovenec sem!
Od zibel do groba
ne gane moja se zvestoba,
s ponosom reči smem:
Slovenec sem!*

VZGOJNOVARSTVENA ORGANIZACIJA MOZIRJE

razpisuje prosta dela in naloge **vzgojiteljice** predšolskih otrok v DE Bočna za določen čas od 1. 1. 1988 do vrnitve delavke iz porodniškega dopusta s polnim delovnim časom.

Za razpisano delovno mesto vzgojiteljice mora kandidata predložiti do osmega dne po objavi naslednjo dokumentacijo:

- prošnjo za sprejem v delovno razmerje s kratkim opisom predhodnih zaposlitev
- fotokopijo spričevala o končani šoli
- fotokopijo rojstnega lista

Stanovanja ni.

Za razpisana dela in naloge vzgojiteljice predšolskih otrok traja poskusno delo 3 mesece.

Kandidatka naj pošlje ustrezno dokumentacijo na naslov: VVO Mozirje, 63330 Mozirje.

O izidu razpisa bo kandidatka obveščena v osmih dneh po izbiri.

DELOVNA ORGANIZACIJA P. O.
MERX **RTC GOLTE**
63330 MOZIRJE, Žekovec
Telex: 33846 SAVMOZ (RTC)

objavlja
prosta dela in naloge za zimo 1987/88

- pogodbeno dela žičniške dejavnosti,
- določen in nedoločen čas v gostinski dejavnosti:

- natakarji, sobarice, snažilke in
- kuharji.

Osebnih dohodkov po pravilniku.
Kandidate prosimo, da pošljejo pisne prijave, ali se zglase osebno, MERX DO RTC GOLTE MOZIRJE, Žekovec, kjer lahko dobite vse informacije.

Socialistična republika Slovenija SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE Uprava za družbene prihodke

Davčne zavezance obveščamo, da bomo v skladu z Odlokom o obrestni meri zamudnih obresti za davke in prispevke, objavljenem v Uradnem listu SRS, št. 35/87, od 1. oktobra 1987 dalje zaračunavali namesto do sedaj veljavnih 128,8%, povišane 183,4% zamudne obresti za neplačane davke občanov in prispevke za zadovoljevanje skupnih potreb na področju družbenih dejavnosti.

UPRAVA ZA DRUŽBENE PRIHODKE

Izobraževalna organizacija za izobraževanje odraslih DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE p.o. 63331 Nazarje

Objavlja prosta dela in naloge

SNAŽILKE

za nepoln delovni čas (3 ure dnevno) v svojih upravnih prostorih.

Občanke, ki bi jih to delo zanimalo, naj se zglasijo v upravi Delavske univerze v Nazarjah, vsak dan od 7. do 14. ure. Objava velja do zasedbe objavljenih del in nalog.

OBVESTILO!

V prostorih Kulturnega doma Mozirje bo srečanje likovnih amaterjev občine Mozirje. Zveza kulturnih organizacij vabi vse ljubitelje te dejavnosti, da se nam pridružijo!

**Odbor za likovno dejavnost
pri Zvezi kulturnih organizacij
občine Mozirje**

MERCATOR — ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB delavski svet

objavlja
prosta dela in naloge

SAMOSTOJNEGA PROGRAMERJA AOP

Prijavijo se lahko kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in imajo:

srednjo ali višješolsko izobrazbo ekonomske, organizacijske ali računalniške smeri in tri leta delovnih izkušenj, obvladajo dva svetovna jezika, od teh vsaj pasivno angleščino ter poznajo cobolski programski jezik.

Poskusno delo traja tri mesece.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev zbira kadrovska služba zadruga do 31. oktobra 1987.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 8 dneh po poteku roka za prijavo.

Trgovska delovna organizacija SAVINJA Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

PRODAJALEC — več delavcev

Za opravljanje objavljenih del in nalog zahtevamo:
— IV. stopnja strokovne usposobljenosti za poklic prodajalec tekstilne, živilske ali mešane stroke.

Delo združujemo za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljite na naslov:

SOZD Merx TDO »SAVINJA« Mozirje, Mozirje 41
Vse informacije lahko dobite tudi po telefonu 831-023 pri vodji splošne službe.

Gorenje — GLIN Lesna industrija NAZARJE DELOVNA SKUPNOST SKUPNE SLUŽBE

objavlja
prosta dela in naloge:

1. RAZVOJNI KONSTRUKTOR 2. MODELNI MIZAR

Pogoji:
pod 1/ — VI. stopnja tehnične smeri in 2 leti delovnih izkušenj
pod 2/ — IV. stopnja tehnične smeri in 3 leta delovnih izkušenj

Kandidate prosimo, da pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev za objavljena dela in naloge v 8 dneh po objavi na naslov: Gorenje — GLIN Nazarje, Kadrovski sektor, 63331 Nazarje, kjer dobite tudi vse potrebne informacije.

Delovnim ljudem,
varčevalcem in
poslovnim partnerjem

10 ljubljanska banka
Temeljna banka Velenje

ČESTITA za
31. oktober —
SVETOVNI DAN VARČEVANJA

Množično na športnih igriščih

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Mozirje je v okviru občinskega praznika organizirala 3. Teden športa. Prireditve tako postaja tradicionalna. Glavni namen prireditve je predvsem množična udeležba športnikov in športnic. Ta je iz leta v leto večja. Letos je bilo organiziranih trinajst prireditvev in tekmovanj, katerih se je udeležilo okoli 370 športnikov in športnic. Gotovo pa bi jih bilo še več, če ne bi pohod na Mozirsko planino spremljalo slabo vreme. Pohoda se je udeležilo 50 planincev, ki so na Mozirski planini proslavili tudi 105-letnico Partizana Mozirje.

Na strelišču so se pomerili najboljši strelci iz vrst rezervnih vojaških starešin in mozirske strelske organizacije.

Namiznoteniskega tekmovanja se je žal udeležila le ekipa Partizana Mozirje. Med posamezniki je zmagal Žarko Benetek, drugi je bil Miloš Skornšek, tretji pa Boris Rampre.

Šahisti so se pomerili na Rečici. Sodelovalo je 20 šahistov, med njimi tudi šahisti iz Prebolde, Šempetra, Šmartnega ob Paki in Zalca. Zmagal je Špeh iz Mozirja pred Stormanom iz Šempetra in Veršnikom, ki je član ZSSK.

Mali nogomet je v naši dolini zelo priljubljen. Zato ni slučaj, da se je turnirja v malem nogometu udeležilo kar osem ekip. Tekmovanje je organiziralo ŠD Vrbovec iz Nazarij. Najboljši nogomet so prikazali nogometaši z Rečice ob Savinji, ki so zasedli prvo mesto, drugi so bili nogometaši ŠD

Vrbovec iz Nazarij, tretji pa predstavniki ŠD Dreta Kokarje.

Nogometaši so se še z eno prireditvijo vključili v praznovanje. NK Elbroj se je namreč v prijateljski tekmi pomeril z NK Šmartno. Številni gledalci so videli dober nogomet in veliko golov, kajti tekma se je končala z rezultatom 3:3.

Lokostrelsko tekmovanje so organizirali gornjegrajski lokostrelci. Pomerilo se je trideset tekmovalcev.

Rekreativnih kolesarjev je v naši občini že kar precej. Udeležujejo se tudi kolesarskih maratonov. 45 kolesarjev pa se je udeležilo trimskega kolesarjenja, ki ga je organiziralo ŠD Lipa iz Smarnega ob Dreti.

Taborniki IV. O. Z. so tudi letos prikazali propagandni tabor, ki je bil postavljen ves dan. Pod šotori je dan prebilo 60 mladih tabornikov.

Igralke Odbojarskega kluba Ljubno so se v Lučah pomerile z odbojkaricami iz Odžaka. Boljše so bile domačinke, ki so zmagale z rezultatom 3:2.

Tenisačev v naši občini še do pred kratkim skorajda nismo imeli, ker ni bilo teniških igrišč. Z izgradnjo igrišč na Rečici pa se je stanje bistveno spremenilo. Zanimanje za tenis stalno narašča. Zato je ŠD Mladost Rečica organiziralo teniški turnir, katerega se je udeležilo 16 belih mušketirjev. Zmagal je Zvone Hribernik z Rečice, drugi je bil Tone Lipuš iz Titovega Velenja, tretji pa je bil Toni Tiršek z Rečice.

RAJKO PINTAR

Delavke Iskre Feriti iz Solčave že nekaj časa prepevajo v svojem pevskem zboru. Nastopajo na proslavah svoje delovne organizacije pa tudi na drugih kulturnih prireditvah v Solčavi. Res izjemen primer, da ima tako majhna delovna organizacija svoj pevski zbor.

Slavje na Travniku

Travnik je prvo oktobersko nedeljo gostil okoli sto planincev, ki so se zbrali, da bi proslavili 35-letnico Planinskega društva Ljubno.

Predstavniki Planinske zveze Slovenije Drago Kozole je štirinajstim dolgoletnim delavcem Planinskega društva Ljubno podelil posebna priznanja, dvema pa pohvale.

RAJKO PINTAR

Pričetek lige v kegljanju

V oktobru se bo pričela občinska sindikalna liga v kegljanju. Organizator tega tekmovanja, ki bo trajalo do pomladi, je komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem svetu zveze sindikatov.

Pomerilo se bo dvanajst ekip in sicer: Vegrad, upokojenci, Postaja milice, SO Mozirje, MGA, Komunala, Glin, ZKZ, GG Luče, delavci pri obrtnikih, Kovinarst-

vo in Elbroj.

Tekmovanja ženskih ekip letos zaenkrat ne bo, ker sta se prijavi samo dve ekipi. Če se bo naknadno prijavila še kakšna ženska ekipa, bodo tekmovanje organizirali v mesecu decembru.

Posamezna ekipa šteje štiri člane. Vsak tekmovalac ima na razpolago 100 metov (50 + 50).

RAJKO PINTAR

Sedanjí predsednik radiokluba Tomaž Es pri delu z mladimi radioamaterji med evropskim UKV tekmovanjem na Medvedjaku.

O delu radioamaterjev

O radioamaterski dejavnosti že nekaj časa v našem glasilu nismo poročali, toda delo v mozirskem klubu se je tudi v tem času bolj ali manj uspešno nadaljevalo. Za Ivanom Žvipljem, ki je kot predsednik zavzeto vodil klub štiri leta, je to dolžnost letos prevzel aktivni amater Tomaž Es. Lani in letos so obnovili in preuredili svoje klubske prostore, izvedli tečaj za operaterje različnih kategorij, ki ga je od dvajset vpisanih 17 slušateljev uspešno končalo. Med njimi so tudi štiri učenci OŠ Mozirje. Klub šteje sedaj 86 članov, CB sekcija pa se je odcepila in se priključila Planinskemu društvu Gornji grad. V klubu je 56 osebnih operaterjev z lastnimi pozivnimi znaki. Klubske operaterje pa je 30. Na področju občine je nad 30 UKV postaj ter 4 KV postaje. Med radioamaterji-operaterji je tudi 18 žena oz. deklet. Čeprav ima klub stalne težave zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, se gradnja bivaka za UKV tekmovanja uspešno nadaljuje. Letos so ga uredili že do take faze, ki že omogoča zasilno bivanje in delo. Računajo, da bo ta njihova lepo urejena »hišica« pri kmetu Borsečniku na Poljani prihodnje leto v glavnem dokončana. Pri tem pa velja zahvala amaterjev za pomoč SO Mozirje, TO Mozirje, Cinkarni Ljubija, GLIN-u Nazar-

je, GG Nazarje, ELKROJ-u Mozirje, podjetju »SMREKA« Gornji grad ter nekaterim interesnim skupnostim. Gradnjo pa sta omogočila predvsem Jože in Peter Brezovnik (Borsečnik), ki sta amaterjem odstopila potrebno zemljišče, za kar jima velja še posebna javna zahvala. Prav tako sta vedno pripravljena priskočiti na pomoč.

V klubu še vedno deluje konstruktorska sekcija, oživiti pa želijo tudi ARG sekcijo ta mladince (radiogoniometriiranje). Tudi KV sekcija je aktivna, žal pa se dela na postaji udeležuje premalo članov. Tudi sprejemno-oddajna sekcija na OŠ Mozirje še vedno deluje, vendar bo za delo z mladimi na šolah potrebno čimprej usposobiti in navdušiti čim več mlajših amaterjev.

Žal pa se huda gospodarska kriza ter omejenost uvoza zelo negativno odraža tudi na delu takšnih organizacij za tehnično kulturo kot je radioklub. Za razvojem v svetu vzlic vsem prizadevanjem amaterjev v naši državi vse bolj zaostajamo in zamujeno bo zelo težko nadoknaditi. Vemo pa, da je prav področje elektronike in komunikacij ključnega pomena za uspešen razvoj naše družbe.

LUDVIK ES

Ljubenski skakalci tretji v republiki

Zelo lep uspeh so dosegli mladi skakalci z Ljubnega, ki so na republiškem prvenstvu v smučarskih skokih za pionirje zasedli tretje mesto. Tekmovanje je bilo ekipno, organizirali pa so ga člani SSK Ljubno na 20-metrski skalnici iz umetne snovi.

Republiškega prvenstva se je udeležilo 9 ekip iz šestih slovenskih klubov. Zmagala je ekipa Elektrotehna Ilirija iz Ljubljane, ki je zbrala 546 točk, drugi so bili skakalci Fužinarja iz Raven na Koroškem s 523,5 točke, tretji pa skakalci SSK Ljubno, ki so zbrali 502,5 točke.

Sedaj že lahko z zagotovostjo trdimo, da se že kažejo sadovi kvalitetnega dela z mladimi skakalci na Ljubnem. Redni treningi skozi celo leto na skalnici iz umetne snovi že dajejo konkretne rezultate. Skupina cicibanov, ki je pred nekaj leti začela vaditi in

trenirati, še vedno vztraja. Sedaj so ti fantje stari 10 — 11 let in jih lahko štejemo med najbolj perspektivne skakalce v Sloveniji.

Do sedaj je bila 20-meterska skalnica iz umetne snovi kot naročena za to generacijo skakalcev. Sedaj pa postaja že premajhna. Zato so se člani smučarske skakalnega kluba Ljubno odločili, da je pravi čas za uresničitev načrta, po katerem bodo obnovili staro 35. metersko skalnico. Največja zemeljska dela so že končana, spomladi pa bodo tudi to skalnico pokrili z umetno snovjo. Tako bodo pionirji imeli naraven prehod z 20-meterske skalnice na 65-metersko.

Še imena mladih skakalcev, ki so klubu prinesli tako imeniten uspeh: Klemen Marovt, Tomaž Murko, Robi Kopusar in Gorazd Grohar.

RAJKO PINTAR

Mladi ljubenski skakalci (od leve proti desni): Luka Pintar, Bogdan Grohar, Tomaž Murko, trener Alojz Murko, Robi Kopusar, čepi pa Gorazd Grohar.

105 let mozirskega Partizana

V mesecu septembru je minilo 105 let od ustanovitve telovadnega društva Savinjski sokoli, katerega tradicije danes nadaljuje TVD Partizan Mozirje. Savinjski sokol je odigral zelo pomembno vlogo v takratnem boju za narodnostno prebujanje Slovencev, ki so živeli pod raznarodovalnim pritiskom avstrijskega meščanstva. Za ljubljanskim Taborom je bilo to drugo tovrstno društvo v Sloveniji.

105-letnico obstoja društva so člani mozirskega Partizana proslavili s pohodom na Mozirsko planino. Ob tej priložnosti so orisali vso prehojeno pot.

Že dve leti po ustanovitvi Sokola, so razvili društveni prapor, ki je bil izdelan v Pragi. Ob razvitiu prapora je bila sredi trga velika slovesnost, katere so se udeležili gostje iz Zagreba, Gorice, Trsta, Ljubljane, Prage in drugih krajev.

Med obema vojnama je bila dejavnost društva največja. Vrstile so se telovadne akademije in nastopi, leta 1934 pa je bila zgrajena nova telovadnica.

Takoj po prihodu okupatorja je gestapo zaprl vse vodilne člane, mnogi so bili izseljeni v Srbijo, nekateri so končali kot talci, drugi

v taboriščih, mnogi pa so odšli v partizane. Po doslej zbranih podatkih, je darovalo svoja življenja za svobodo 23 članov in članic društva.

Po vojni je v Mozirju staro in mlado s pravim žarom zagrabilo za delo. Ustanovili so telesnovzgojno društvo in obnovili telovadni dom. Takratni telovadni oddelki so bili izredno močni in številni.

Pred petimi leti je društvo slavilo stoletnico in ob tej priložnosti so pripravili velik nastop s 700 telovadci na nogometnem igrišču ob Savinji. Nastop je spremljalo okoli 4000 gledalcev. Ob tem jubileju je društvo prejelo več visokih priznanj in odlikovanj.

Danes je društvena dejavnost usmerjena predvsem v množičnost. Orodna telovadba posebej med mladimi ni več tako popularna, zato se spreminjajo tudi metode dela. Društvo organizira redno rekreativno vadbo, kakor tudi najrazličnejše množične trimske akcije. Večkrat so primorani organizirati tudi razna družabna srečanja, z izkupičkom katerih obnavljajo in vzdržujejo svoj telovadni dom, kajti sredstva za redno dejavnost še zdaleč ne zadostujejo.

Otroci iz solčavskega vrta. Njihove mamice so v večini zaposlene v solčavski Iskri Feriti. Za svoje mamice so pripravili prirčno prireditve.

Strelci so se pomerili

OSZ Mozirje je 27. septembra na strelišču v Mozirju izvedla občinsko tekmovanje z malokalibrsko puško v trostavu. Tekmovanja se je udeležilo 12 strelcev iz osnovnih strelskih organizacij. Zmagal je Dušan Zehelj iz Bočne z 220 krogi, drugi je bil

Ivan Šimenc z Rečice ob Savinji z 182 krogi, tretji pa Tine Hajdinjak iz Mozirja z 172 krogi.

Tekmovanje je vodil republiški sodnik Marjan Ermenv iz Mozirja.

B. K.

Šah

Šahisti Zgornjesavinjskega šahovskega kluba so 26. 9. 1987 sodelovali na turnirju posameznikov v Topolščici.

Turnirja se je udeležilo 64 igralcev iz Slovenije in Hrvaške, med njimi trije mednarodni mojstri in 14 mojstrskih kandidatov. Zmagal je nekdanji državni prvak, mednarodni mojster Sr-

dan Marangunič. Izredno lep in odmeven uspeh je z delitvijo 10. mesta dosegel član ZSSK Edi Prepotnik iz Solčave. S tem je bil najbolje uvrščen igralec iz celjske regije.

Dosežen uspeh bo prav gotovo velika vzpodbuda zanj, kot tudi za ostale šahiste našega kluba.

MARJAN KNAPIČ

Priznanja gasilcem

Ob priliki praznovanja 100-letnice Gasilskega društva Mozirje smo na podlagi sklepa upravnega odbora dne 6. 9. 1987 podelili plakete naslednjim zaslužnim posameznikom:

1. Hilda Benda, 2. Mirko Breznik, 3. Vinko Brinovšek, 4. Franc Černešek, 5. Aleksander Čopar, 6. Tomaž Golob, 7. Anton Grlica, 8. Anton Janžovnik, 9. Zlatko Kajtna, 10. Vili Kladnik, 11. Leon Klemenak, 12. Viktor Lukše, 13. Bojan Lukše, 14. Stefan Marolt, 15. Aleksander Mikek, 16. Karel Natek, 17. Janez Pečnik, 18. Pavel Pečnik, 19. Anton Pikel, 20. Anton Plesec, 21. Sta-

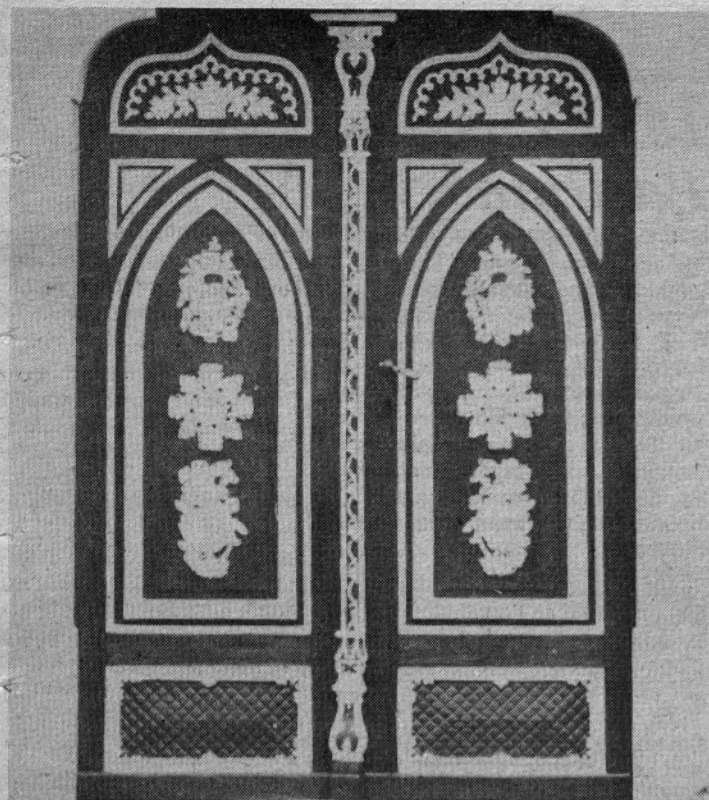
nko Podsednešek, 22. Milan Puncer, 23. Franc Remše, 24. Franc Rožič, 25. Olga Sepec, 26. Milan Sepec, 27. Anton Sešek, 28. Arbin Skorenšek, 29. Mirko Sorli, 30. Valentin Stiglic, 31. Mirko Tratnik, 32. Aleksander Videčnik, 33. Vinko Vodlak, 34. Rudi Vreš, 35. Stanko ml. Weiss, 36. Leopold Zgojznik, 37. Jože Zlatinšek, 38. Peter Zehelj, 39. Jože Acman, 40. Anton Breznik, 41. Franc Eršt, 42. Marjan Gradič, 43. Milan Jakopin, 44. Miha Kovač, 45. Jože Polak, 46. Leopold Škotnik, 47. Drago Škruba, Predsednik GD Kranjc Stane

Ljubljanska banka

TB Velenje

oddelek Mozirje obvešča svoje varčevalce, da so se s 1. oktobrom spremenile obrestne mere na vezane vloge in sicer:

vloge vezane nad 3 mesece	93,13%
vloge vezane nad 6 mesecev	104,63%
vloge vezane nad 12 mesecev	134%
vloge vezane nad 24 mesecev	136%
vloge vezane nad 36 mesecev	138%

Zelo obnovljena vrata na hiši Franja Cesarja v Mozirju

Iz orumenelih listov...

V devetdesetih letih prejšnjega stoletja je velika voda odnesla most preko Savinje (Ločki most) v Mozirju. Tiste čase je trg Mozirje imel na desnem bregu Savinje, tam kjer je sedaj Savinjski gaj, srenjsko zemljo, ki so jo tržani uporabljali v glavnem kot pašne površine. Tam pa so tudi vezali splave in zlagali les.

Trška občina je pristopila k gradnji novega, trdnjega mostu, ta pa je veliko stal. Takratni župan Fran Goričar je prevzel tesarska dela, ko pa je bil most gotov, so se pričela prerakanja, najprej v samem občinskem odboru, pozneje pa je to postalo vsesplošno govorjenje, češ, župan si je z gradnjo mostu dobro opomogel. No, pozneje je celo prišlo do odstopa rana Goričarja, čeprav je posebna komisija ugotovila, da pri gradnji mosta v Loke ni bilo nepravilnosti.

Denarne stiske okoli plačila mostu so prisilile trško občino, da je iskala dodatne vire denarja. Občinski svet je zato na svoji seji dne 4. 12. 1893 sprejel odlok o plačilu pristojbin (arenda) za uporabo prostora za vezanje splavov in skladiščenje lesa. Takšen sklep so sprejeli že na sejah 8. 2. in 29. maja 1893, vendar pa je skupina uporabnikov oziroma splavarskih gospodarjev oporekala pristojnost občine za podobne odločitve. Razsodba c. kr. glavarstva v Celju z dne 8. junija 1893 pa je nedvoumno potrdila pristojnost trške občine za določanje pristojbin na svojem območju, tako je

sklep o višini dajatev na decembrski seji obveljal.

Seveda so bile glede višine pristojbine razlike med tržani občine Mozirje, vaščani Lok ter Ljubije in drugimi »tujimi« uporabniki zemljišč za skladiščenje in vezanje splavov. Sklep je utemeljen s staro postavbo, ki daje takšne pravice trški občini, denar, ki bi iz teh pristojbin izviral pa naj bi se namenil izključno poplačilu stroškov mostu preko Savinje v Loke. Pobira pa naj se od »tujih« plavcev, saj imajo domači določene pravice do srenjskih površin. Tako torej velja novi trški odlok. Glede višine pa je do tega časa veljala arenda po splavu (na gmajni zavezanega) 40 Krajcarjev, takšen znesek je tudi v naprej veljal za domače plavce, dočim so tuji plačevali po splavu 1 Goldinar.

Neki trdovratnež, Praznik po imenu (ni navedeno od kod je bil) pa se tudi volji celjskega glavarstva ni uklonil, zato je trška občina zoper njega 11. oktobra 1894 vložila tožbo na sodišču v Celju in zagrozila tožnemu z »eksekucijo«. Mozirsko trško občino je pred sodiščem zastopal tedaj znani narodnjak dr. Juro Hrašovec iz Celja.

Kot vse kaže, je trška občina preko sodišča uspeła urediti odnose na zemljišču last srenje, ki se je uporabljalo za skladiščenje in vezanje splavov na desnem bregu Savinje.

Viri: Arhiv Kulturne skupnosti Mozirje, 5/225, 226 in 227.

A. Videčnik

Zgodba o bogatem revežu

Redki Rečičani so še živi, ki se še spominjajo Grosovega Tončka, kakor so mu po domače rekli. Bil je zadnji potomec bogate družine, ki je imela na Rečici obsežno posest ter tri stanovanjske hiše. Njegova je bila domačija na Peci. Sredi trga si je zgradil popolnoma novo hišo, v kateri pa ni nikoli stanoval. Prebival je v stari hiši v Predkrižniku, majhnem zaselku v vznožju gozda Križnika, ki spada pod trg Rečico in se razprostira na severovzhodnem delu trga. Ljudem je ostal v spominu predvsem zaradi svoje skoraj že bolezenske skoposti in varčnosti ter garaškega življenja. S svojo sestro Lizo je živel v stari hiši, ki se je držala gospodarskega poslopja. Zadaj pa so bili prizidani še svinjaki.

Imela je črno kuhinjo, lopo, hišo (dnevna soba, kakor so po domače rekli največji sobi, kjer se je družina največ zadrževala ali kamor so običajno povabili goste) ter kamro in hisco. Celotno podstrešje je bilo odprto, razen enega prostora — cimra, ki je bil lepše urejen, kamor so spravili boljše goste, ki so običajno prenočili v hiši. V gospodarskem poslopju je bil še prostor — kašča, kamor so shranjevali žito, suho meso in kruh, ki so ga pekli doma.

Po pripovedovanju starejših ljudi je bil najbogatejši človek na Rečici pred prvo svetovno vojno. Slovel je po tem, da je bil izredno vzdržljiv in neutrudljiv garač. Na polju je največkrat sam garal od jutra do mraka. Ker se mu je zdelo škoda denarja, ni najemal ljudi v dnino, kot je bila nekdaj navada na vseh večjih kmetijah, pač pa je rajši sam delal tudi pozno ponoči. Mnogokrat so ga vaščani slišali, ko je okrog polnoči vpil nad živino, ko je oral njivo ali delal kakšno drugo opravilo. Nekoč so ga ponoči zajeli celo žandarji misleč, da krade poljske prideleke. Prignali so ga v trg, kjer so jih šele tržani prepričali, da običajno dela tako v poletnih nočeh in v jeseni, ko je čas spravljavanja poljskih pridelkov. Tudi trška otročad mu je rada nagajala in uživala, ko se je jezil in sakramentalno, ki so ga

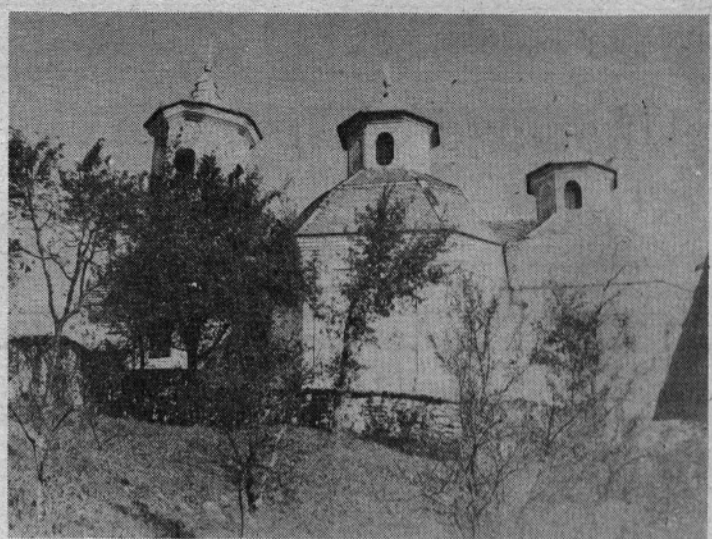
ponoči obmetavali z zemljo, ko je pobijal grude. Čeprav je imel v Križniku gozd, kjer so se bohotila drevesa, ki jih človek ni obsegel z obema rokama in mu v sosesčini ni bilo enakega, je bil izredno stiskaški. V nedeljah po maši so običajno možje odšli v številne gostilne v trgu in si poleg pijače privoščili še golaž ali pečenko. Tonček pa si je naročil brezalkoholno pijačo — kralh, iz notranjega žepa površnika pa je privlekel kos domačega kruha, zavitega v papir ter užival sam ob pijači. Skrbno je s prstom pobral vsako drobtinico, ki mu je padla na mizo in jo pojedel.

Ker je bil posebež, so si fantje večkrat privoščili kakšne norčije z njim in uživali ob tem, kako se je jezil. V hlevu je imel kravo Lisko, ki jo je vsako jutro pozdravil skozi linico — odprto in v podu, skozi katero ji je vsul krmo v jasli. Namesto običajnega mukanja pa mu je odzvala koza, ki so jo fantje pripeljali iz sosedovega hleva, v njega pa vtaknili Lisko. Ogorčen je stekel s poda v hišo klicat sestro Lizo, naj gre pogledat, kakšnega hudiča imajo v hlevu.

Ob dolgih zimskih večerih, ko je bilo glavno kmečko delo opravljeno in postorjeno, so ljudje vasovali ob topli krušni peči in preganjali dolgčas. Čeprav je imel v drvarnici polno skladovnico drv, se mu je le-teh zdelo škoda, zato se je rajši hodil gret na toplo k sosedovim, ki pa so imeli skoraj prazno drvarnico in niti ne lastnega gozda, kjer bi napravljali drva. Njegovi gostitelji toplote so skrivaj ponoči izbili desko na zadnji strani drvarnice ter kurili peč z njegovimi drvami, ki jih niso nič štedili. Pri vsem tem se seveda ni nič poznalo, ker so drva jemali v zadnji stavi, prednja stena pa je ostala nedotaknjena, desko v steni drvarnice so spretno pritaknili nazaj, tako da tega ni nihče opazil, še najmanj pa Tonček sam, ki se ni zavedal, da se je vso zimo gret pri sosedu z lastnimi drvami.

Umril je ob koncu prve svetovne vojne. Obsežno posestvo pa je bilo razdeljeno na številne nove lastnike.

ZDRAVKO NOVAK

Dežurna služba Elektro Celje Nadzorništvo Nazarje za mesec november 1987

Od 2. — 8. 11. Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263.
Od 9. — 15. 11. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910.
Od 16. — 22. 11. Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877.
Od 23. — 29. 11. Nadvežnik Srečo, Nizka, tel. 831-706.
Od 30. 11. — 6. 12. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150.

V slučaju kakšne spremembe pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije.

Kino Dom Mozirje za november

3. 11. NEKA DALJNA OBZORJA — angleški film — fantastični
5. 11. MIMOIDOČA IZ ULICE SANS SOUCI — francoski film — drama
7. 8. 11. POLICAJ IZ BEVERY HILLSA — ameriški film — komedija
10. 11. CINDY — italijanski film — ljubezenska drama
12. 11. ŽENSKA V OGLEDALU — italijanski film — ljubezenska drama
14. 15. 11. ŠUROVA ODISEJA — ameriški film — komedija
17. 11. ZA ŽIVLJENJE GRE — ameriški film — kriminalna
19. 11. PREPROSTO KRVAVO — ameriški film — grozljivka
21. 22. 11. IZGANJALCI DUHOV — ameriški film — komedija
24. 11. COCA COLA KID — avstralski film — akcijski
26. 11. NEVAREN POSEL — ameriški film — komedija
28. 29. 11. LOV NA ZELENJI DIJAMANT — ameriški film — akcijski

Kino »Jelka« Nazarje v novembru

4 OSVAJAČ, italijanski film — zgodovinski
7-8 NIDŽA III, ameriški film — akcijski spektakel
11 OBALA STRASTI, francoski film — erotski
14-15 ŠTIRI PESNIKE PROTI RIA, italijanski film — avanturistični
18 SUPER KLINJO, ameriški film — zabavni
21-22 MORSKI VOLKOV, ameriški film — vojni
25 SREČNA NOVA 1949, jugoslovanski film — ljubezenska zgodba
28-29 KOLO SREČE, ameriški film — komedija

Kino Gornji grad v novembru

7. 8. 11. 87 ČRNI PESEK — erotični
14. 15. 11. 87 SMRTNOSNI LASER — kriminalni
21. 22. 11. 87 POLICIJSKA PATROLA — komedija
28. 29. 11. 87 ŽIKINA DINASTIJA — komedija

Matična kronika za september 1987

POROKE: 1. Kovač Vito, star 21 let iz Gornjega grada in Hudohmet Marjeta, stara 21 let iz Radmirja, 2. Jelen Ivan, star 25 let iz Ponikve in Sedovšek Renata, stara 19 let iz Brezja, 3. Port Edvard, star 25 let iz Lepe njive in Požganje Erika, stara 19 let iz Lepe njive, 4. Kralj Andrej, star 25 let iz Zalca in Roter Renata, stara 30 let iz Sentruperta, 5. Fricelj Bernard, star 30 let iz Titovega Velenja in Jeraj Jožica, stara 24 let iz Varpolja, 6. Zavolovšek Vojko, star 25 let iz Bočne in Časl Marjeta, stara 22 let iz Bočne, 7. Tratnik Miran, star 24 let iz Dola in Časl Gabrijela, stara 22 let iz Prihove, 8. Galin Stanko, star 27 let iz Kamnika in Golob Marija, stara 22 let iz Solčave

SMRTI: 1. Letojne Frančiška, stara 87 let iz Lačje vasi 17, 2. Zaleznik Matej, star 10 let iz Nazarij 92, 3. Pavlič Viktor, star 52 let iz Raduje 35, 4. Robnik Janez, star 66 let iz Krnice 19, 5. Klemenak Marija, stara 55 let iz Mozirja 134, 6. Miško Barbara, stara 76 let iz Mozirja 275, 7. Petkovnik Marija, stara 87 let iz Lepe njive 106, 8. Krumpačnik Marija, stara 73 let iz Rečice ob Savinji 82, 9. Mrazovič Viktor, star 22 let iz Dol. Suhe 35, 10. Storgelj Špela, stara 3 leta iz Grušovelj 5, 11. Topovšek Ana, stara 81 let iz Rečice ob Savinji 25, 12. Žmavc Franc, star 58 let iz Zg. Pobrežij 10, 13. Pečovnik Martin, star 64 let iz Dola 28, 14. Pikel Ana, stara 63 let iz Ljubnega ob Savinji 80, 15. Cerar Veronika, stara 60 let iz Primoža pri Ljubnem 80, 16. Kumprej Ivanka, stara 57 let iz Tera 38, 17. Pristan Franc, star 60 let iz Ljubnega ob Savinji 130, 18. Praznik Marija, stara 81 let iz Planine 28, 19. Robida Terezija, tara 86 let iz Okonine 10

Novе knjige v knjižnici Mozirje

I. LEPOSLOVJE: Apih: Nadaljnje življenje Andreja Klasa, Kalčič: Dokumenti o črčkih, Matičič: Moja hoja z očetom, Kleč: Lasje, Sgorlon: Armada izgubljenih rek, Hesse: Mali srpan, Wallace: Skrivnostna bučica, Grey: Divji plamen, Robbins: Zgodbar, Kosalik: Čudežne roke, Fast: Američani (nadaljevanje romana Priseljenci in druga generacija), Djian: 37,2° zjutraj, Sheldoni: Tuje v ogledalu, Segal, H.: Življenje kot reka

II. STROKOVNA LITERATURA: Pretnar: LR Kitajska, Brecht: Umetnikova pot, Zavrnik: Pet zakladnic velikega snega, Gerlič: ABC elektrotehnike, Kobe, M.: Pogledi na mladinsko književnost, Garland: Zelišni vrt, Larcom: Solatni vrt, Beckett: Vrt v lončkih, Evans: Atrijski vrt, Paul: Vodni vrt, Godina, F.: Košček njihove mladosti, Vresnik: Druga brigada Vojske državne varnosti, Sienčnik: Koroški plebiscit 1920, Ebersbach: Francisco Pizarro, Kos, J.: Predromantika, Terselgav: Ljudsko pesništvo, Janežič: Ekumenski lekikon, Omahen: Zdrava prehrana, Košček: Moja ženskost, moja sreča

III. MLADINSKA LITERATURA: Suhodolčan: O medvedku in dedku, Žebre: Petra in gazela Frčela, Brenk: Srečanja z umetniki, Pakkanen: Dober dan Amerika, Riha: Divji konjiček Rin, Kurirčkova slikarnica: Peroci: Telefon, Radičič: Striček, Grabeljšek: Češnje, Maurer: Uh, kakšne laži, Severin: Olimpijsko sonce, Švajncr: Budilka za grlico, Dahl: Čarovnice, Pasla dekle pave (pravljice), Turan: Kaj sanjajo živali, Vitezovič: Laganje na zvezde

Savinjske NOVICE

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SZDL občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Rajko Pintar — Fotografska priprava Ciril Sem — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mozirje, telefon (063) 831-850 — Žiro račun pri SDK ekspoziura Mozirje, številka: 52810-637-55424 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu — Stavek, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oprošten davka na promet proizvodov.

Uvod in prevod Peter Weiss

Ebhardtovo Popotovanje v Logarsko dolino (6. del)

Ferdinand Ebhardt je konec prejšnjega stoletja pripotoval s Koroške v Zgornjo Savinjsko dolino: kar nekaj časa se je pomudil v Logarski dolini, potem pa se je odpravil v Solčavo, do koder smo ga spremljali v dosedanjih petih delih njegovega članka Popotovanje v Logarsko dolino. Danes si bomo (v prevodu iz nemščine) prebrali zadnji del njegovega potopisa, naslednjič pa bo na vrsti zaključni članek o Ebhardtovi in njegovem potopisu.

Ves prevzet od veličastnosti tega trenutka sem se povzpel po strmih stopnicah do pokopališča, kjer mi je padla v oči z rožami okrašena gomila: utrujen popotnik je tu našel zadnje počivališče.

Po kratkem počitku v gostišču pri Germelu sem se spet odpravil na pot, kajti ta dan sem imel pred seboj še dolgo potovanje. Korakal sem po dolini navzdol po cesti, ki so jo ravno gradili. Cestišče je bilo z izjemo 1500 korakov pred Solčavo že dokončano, toda na mostovih, kanalih in podobnih objektih so še prizadevno delali.

Doslej z gramozom neposuto cesto v bližini kraja sem kmalu in z lahkoto pustil za seboj. Prišel sem do grmovja na mestu, kjer se dolina spet začne močno ožiti. Pri veliki leseni koči sem naletel na počivajočo skupino delavcev, ki so ravnokar zajtrkovali. Tu se je začela sveže posuta pot, katere ostro kamenje je bilo za moje noge zelo neprijetno. Zato sem bil zelo vesel, ker so na mnogih mestih stran od cestišča vodile poti, po katerih se je dalo hoditi veliko boljše in po mehkejši; a kake pol ure od Solčave se je dolina tako zožila, da je marsikje bilo za cesto med strmimi stenami in Savinjo komaj še dovolj prostora. Prisiljen sem bil torej več hoditi po trdem in ostrem kamenju, zaradi česar sem precej manj užival v krasnem planinskem okolju, ki se je kazalo mojim očem.

Visoko nad strmimi, s temnimi jeklami pokritimi pobočji so ležale slikovito raztresene kmetije in nad njimi so se grmadile višje gore; posebno na levi dolinski spremenljivi so se dvigale skalne stene Raduhe.

Proti četrtna do petdeset sem v vmesni postanki prišel do tistega mesta, kjer se zlije v Savinjo divje romantična Bela, ki vodi v veličastno Robanovo sotesko, in namenil še enkrat čudovit pogled na piramido Ojstrice, ki se v ozadju grmadi proti nebu.

Nedvomno je to eno od najslikovitejših mest celotne dolinske poti med Solčavo in Lučami, od katerega sem se le nerad ločil.

Kmalu zatem pelje cesta čez zasilni most na desni breg Savinje in se trdno drži brega, saj jo utesnjujejo strma pobočja.

Čez nadaljnje četrtn ure sem prišel do mostu, ki so ga gradili in ob katerem je bila potapljen zasilna brv, po kateri sem spet lahko šel na levi breg. Čisto blizu nižje od tega mostu je bila v barakah nastanjena cela delavska kolonija — in takoj zatem sem stal na vznožju mogočne skalne tvorbe, imenovane Igla. Do leta 1894 je bila dolina tu pravzaprav zaprta.

Na obeh straneh Savinje kvišku štrleče ogromne skale popolnoma zapirajo zgornji del doline in ozka steza je našla prehod, ki je enako enkrat kot tudi zlahka dostopen, le skozi komaj meter široko skalno špranjko, ki bi jo lahko primerjali s šivankinim ušesom.

Pogled na to dolinsko pregrado je zanimiv in slikovit. Četudi je romantična zgornje Savinjske doline z izgradnjo nove ceste vsekakor nekaj izgubila, pa to slabost rad vzameš v zakup, saj se lahko zdaj zelo udobno pelješ v Solčavo. Ta olajšava pri prometu bo najbrž služila za to, da bo res mnogo potnikov in turistov popel-

jala v čudovito Logarsko dolino, ta biser prave gorske idile.

Od Igle sem trdno korakal naprej in še pred deseto uro dospel do na novo postavljenega gostišča v Lučah, kjer sem bil lepo sprejet in kjer sem si naročil voz, da bi se peljal del poti do Ljubnega.

Moj gostilničar je lakonično rekel, da turisti to pot največkrat prepešačijo, da pa mi bo, če bom vztrajal, vendarle preskrbel voz.

Zaradi velike vročine sem se odločil za prevoz, moral pa sem čakati več ur — in pot sem že hotel nadaljevati peš. Tedaj pa se je pred gostiščem pojavil lojstrski voz, v katerem sta bila vprežena dva močna konja, vozil pa ga je krepak slovenski kmet. Usedel sem se torej na sredo debelega svežnja slame in se prepustil vozniku.

Kmalu sem tudi videl, zakaj večina potnikov hodi peš, kajti po komaj desetih minutah sva se že peljala čez prvo polico. Cisto ob cesti, ki je bila široka le toliko, da je veliki voz ravno še imel prostor in je ob kolesih ostajalo le še za čevljev prostora, se ob Savinji, ki hiti po dolini, dviga strma stena in le zelo gotovi konji, dober in trezen voznik ter trdno zgrajen voz lahko pripomorejo k temu, da bo nedolžni potnik dosegel svoj cilj z zdravimi udmi.

Tukajšnja okolica je bila ljubka in menjavajosta se, tako da mi nikakor ni hotela postati jasna resnica pregovora »Bolje se je slabo peljati kot dobro hoditi«, temveč se mi je vsiljevala misel, da bi pravzaprav storil bolje, če bi se uživanju narave predajal na lastnih nogah. Toda ker je moj kočijaž s tako gotovostjo in asamozavestjo vozil naprej, sem se vdal v uso-do, čeprav sem v sedežu iz slame lezel vedno globlje in tu in tam so precejšnji sunki nerahlo stresali tudi moje kosti. Tako je šlo zdaj gor zdaj dol čez več